

TRATATUL de instituire a Comunității transporturilor

Părțile:

UNIUNEA EUROPEANĂ, denumită în continuare „Uniunea” sau „Uniunea Europeană”,

și

PĂRȚILE DIN SUD-ESTUL EUROPEI, Republica Albania, Bosnia și Herțegovina, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Kosovo * (denumită în continuare Kosovo), Muntenegru, Republica Serbia,

toate părțile menționate mai sus fiind denumite în continuare împreună „părți contractante”,

PE BAZA lucrărilor desfășurate în cadrul Memorandumului de înțelegere privind dezvoltarea rețelei de transport regional de bază pentru Europa de Sud-Est, semnat la Luxemburg la 11 iunie 2004 și LUÂND ACT de faptul că acest memorandum de înțelegere nu va mai fi relevant în viitor,

RECUNOSCÂND caracterul integrat al transportului internațional și DORIND crearea unei Comunități a transporturilor între Uniunea Europeană și părțile din sud-estul Europei, pe baza integrării treptate a pieței transporturilor a părților contractante, în temeiul acquis-ului relevant,

AVÂND ÎN VEDERE că normele referitoare la Comunitatea transporturilor trebuie să se aplice la nivel multilateral în cadrul Comunității transporturilor și că, prin urmare, trebuie prevăzute norme specifice în acest sens,

ȚINÂND CONT de acordul interimar și de memorandumul privind măsurile practice, semnate în 1995 de Republica Elenă și de fosta Republică iugoslavă a Macedoniei,

CONSIMȚIND că este oportun ca normele ce țin de Comunitatea transporturilor să se întemeieze pe legislația relevantă în vigoare în Uniunea Europeană, prevăzută în anexa I la prezentul tratat, în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană și al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, și ȚINÂND CONT de modificările conținute de acestea, inclusiv înlocuirea denumirii „Comunitatea Europeană” cu denumirea „Uniunea Europeană”,

AVÂND ÎN VEDERE faptul că integrarea piețelor de transport nu poate fi realizată într-o singură etapă, ci mai degrabă prin intermediul unei tranziții facilitate de o serie de dispoziții specifice cu durată limitată,

SUBLINIIND faptul că operatorii de transport ar trebui tratați în mod nediscriminatoriu în ceea ce privește accesul lor la infrastructurile de transport,

LUÂND ÎN CONSIDERARE dorința fiecăreia dintre părțile din sud-estul Europei de a asigura compatibilitatea legislației sale din domeniul transporturilor și din domeniile conexe cu cea a Uniunii Europene, inclusiv cu privire la evoluțiile legislative viitoare ale aquis-ului Uniunii,

RECUNOSCÂND importanța asistenței tehnice în această privință,

ȚINÂND CONT de necesitatea de a proteja mediul și de a combate schimbările climatice și de faptul că dezvoltarea sectorului transporturilor trebuie să fie una durabilă,

ȚINÂND CONT de necesitatea de a lua în considerare dimensiunea socială a Comunității transporturilor și de a constitui structuri de dialog social în părțile din sud-estul Europei,

ȚINÂND CONT de perspectiva europeană asumată de părțile din sud-estul Europei, confirmată recent cu ocazia mai multor reuniuni ale Consiliului European,

* Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

AVÂND ÎN VEDERE faptul că fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru, Republica Serbia și Republica Albania sunt țări candidate la calitatea de membru al Uniunii Europene și că Bosnia și Herțegovina a solicitat la rândul său această calitate,

AVÂND ÎN VEDERE faptul că procedurile interne ale statelor membre ale Uniunii Europene se pot aplica la primirea documentelor emise de autoritățile din Kosovo în temeiul prezentului tratat,

AVÂND ÎN VEDERE hotărârea țărilor candidate și potențial candidate de a se apropia de Uniunea Europeană și de a implementa *acquis-ul*, în special în sectorul transporturilor,

DECID SĂ CREEZE O COMUNITATE A TRANSPORTURILOR:

Articolul 1

Obiective și principii

(1) Scopul prezentului tratat este crearea unei comunități a transporturilor în sectorul transporturilor feroviare, rutiere, maritime și pe căile navigabile interioare, precum și dezvoltarea rețelei de transport dintre Uniunea Europeană și părțile din sud-estul Europei, denumită în continuare „Comunitatea transporturilor”. Comunitatea transporturilor se bazează pe integrarea treptată a piețelor de transport ale părților din sud-estul Europei în piața transporturilor din Uniunea Europeană, pe baza *acquis-ului* relevant, inclusiv în domeniul standardelor tehnice, al interoperabilității, al siguranței, al securității, al managementului traficului, al politicii sociale, al achizițiilor publice și al mediului, pentru toate modurile de transport cu excepția celui aerian. În acest scop, prezentul tratat stabilește normele aplicabile între părțile contractante în condițiile stabilite în continuare. Aceste norme includ dispozițiile stabilite în actele specificate în anexa I.

(2) Dispozițiile prezentului tratat se aplică în măsura în care privesc transportul și rețelele de transport rutier, feroviar, pe căile navigabile interioare și maritim, inclusiv infrastructura aeroportuară sau o chestiune conexă menționată în anexa I.

(3) Prezentul tratat este format din articole prin care se stabilește funcționarea generală a Comunității transporturilor, denumite în continuare „tratatul principal”, din anexe, dintre care anexa I cuprinde actele Uniunii Europene aplicabile între părțile contractante în cadrul tratatului principal, precum și din protocoale, dintre care cel puțin unul pentru fiecare parte din sud-estul Europei stabilește dispozițiile tranzitorii aplicabile acestora.

Articolul 2

(1) În sensul prezentului tratat:

- (a) „tratată” înseamnă tratatul principal, anexele la acesta, actele menționate în anexa I, precum și protocoalele sale;
- (b) „părțile din sud-estul Europei” înseamnă Republica Albania, Bosnia și Herțegovina, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Kosovo, Muntenegru și Republica Serbia;
- (c) niciunul dintre termenii, formulările sau definițiile utilizate în prezentul tratat, inclusiv în anexele și în protocoalele la acesta, nu constituie o recunoaștere a Kosovo ca stat independent de către Uniunea Europeană și nici nu constituie recunoașterea Kosovo în calitatea respectivă de către un stat membru individual, în cazul în care acesta nu a făcut acest lucru;
- (d) „convenție” înseamnă orice convenție sau acord la nivel internațional privind transportul internațional, deschis(ă) spre semnare, în afară de prezentul tratat;
- (e) „stat membru al UE” înseamnă un stat membru al Uniunii Europene;
- (f) „*acquis*” înseamnă corpusul legislativ adoptat de Uniunea Europeană în scopul îndeplinirii obiectivelor sale.

(2) Utilizarea termenilor „țară”, „resortisant”, „resortisanți”, „teritoriu” sau „pavilion” nu aduce atingere statutului fiecărei părți contractante în temeiul dreptului internațional.

Articolul 3

- (1) Dispozițiile aplicabile ale actelor menționate sau conținute fie în anexa I, adaptate în conformitate cu anexa II, fie în hotărârile comitetului director regional, sunt obligatorii pentru părțile contractante.
- (2) Astfel de dispoziții fac parte din sau sunt încorporate în dreptul intern al părților din sud-estul Europei după cum urmează:
- (a) un act care corespunde unui regulament al Uniunii Europene se încorporează în dreptul intern al părții respective din sud-estul Europei într-un termen ce urmează a fi stabilit, pentru părțile din sud-estul Europei, de comitetul director regional;
 - (b) un act care corespunde unei directive a Uniunii Europene lasă la latitudinea autorităților competente ale părților din sud-estul Europei alegerea formei și modului de punere în aplicare;
 - (c) un act care corespunde unei decizii a Uniunii Europene se încorporează în dreptul intern al părții respective din sud-estul Europei într-un termen și într-un mod ce urmează a fi stabilite, pentru părțile din sud-estul Europei, de comitetul director regional;
- (3) Atunci când dispozițiile aplicabile ale actelor menționate la alineatul (1) dau naștere unor obligații din partea statelor membre ale UE, aceste obligații se aplică statelor membre ale UE în urma unei decizii adoptate în temeiul normelor aplicabile în Uniunea Europeană, pe baza unei evaluări de către Comisia Europeană a gradului de implementare de către părțile din sud-estul Europei a actelor Uniunii Europene menționate în anexa I.

Articolul 4

Părțile contractante iau toate măsurile corespunzătoare generale sau speciale pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care decurg din prezentul tratat și se abțin de la luarea oricărei măsuri care ar putea periclita atingerea obiectivelor prezentului tratat.

Articolul 5

Aspecte sociale

Părțile din sud-estul Europei implementează acquis-ul social relevant în ceea ce privește transporturile, astfel cum figurează în anexa I. Comunitatea transporturilor consolidează și promovează dialogul social și dimensiunea socială prin trimiterea la acquis-ul în domeniul social, la drepturile fundamentale ale lucrătorilor și la implicarea Comitetului Economic și Social European și a partenerilor sociali de la nivel național și european care își desfășoară activitatea în sectorul transporturilor, la nivelul corespunzător.

Articolul 6

Mediu

Părțile din sud-estul Europei implementează acquis-ul de mediu relevant cu privire la transport, în special directivele privind evaluarea strategică de mediu, privind evaluarea impactului asupra mediului și privind natura, apa și calitatea aerului, astfel cum figurează în anexa I.6.

Articolul 7

Achiziții publice

Părțile din sud-estul Europei implementează acquis-ul relevant referitor la achizițiile publice în ceea ce privește transportul, astfel cum figurează în anexa I.7.

Articolul 8

Infrastructură

- (1) Hărțile care arată extinderea preconizată a rețelei globale și a rețelei centrale din cadrul rețelei transeuropene de transport (TEN-T) către Balcanii de Vest sunt atașate la prezentul tratat în anexa I.1. Comitetul director regional prezintă anual Consiliului ministerial un raport pe tema implementării TEN-T descrise în prezentul tratat. Comitetele tehnice contribuie la redactarea raportului respectiv, alături de comitetul director regional.

(2) Comunitatea transporturilor sprijină dezvoltarea extinderii preconizate a rețelei globale și a rețelei centrale TEN-T către Balcanii de Vest, în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2016/758 al Comisiei ⁽¹⁾, astfel cum figurează în anexa I.1. Ea ține cont de acordurile bilaterale și multilaterale conexe încheiate de părțile contractante, inclusiv de dezvoltarea legăturilor și a infrastructurilor cheie necesare pentru eliminarea blocajelor și promovarea interconexiunilor între rețelele naționale și cu rețelele TEN-T din UE.

Articolul 9

(1) O dată la doi ani, Comunitatea transporturilor elaborează un plan cincinal pentru dezvoltarea extinderii preconizate a rețelei globale și a rețelei centrale din cadrul rețelei transeuropene de transport către Balcanii de Vest și pentru identificarea proiectelor prioritare de interes regional care respectă cele mai bune practici din Uniune, plan care contribuie la o dezvoltare durabilă echilibrată din punctul de vedere al economiei, al integrării spațiale, al impactului asupra mediului, al impactului social și al coeziunii sociale.

(2) Între altele, planul cincinal:

- (a) respectă legislația relevantă a Uniunii Europene, astfel cum figurează în anexa I, în special când se are în vedere finanțarea din partea Uniunii Europene;
- (b) demonstrează oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic și alte efecte socio-economice mai ample, în conformitate cu regulile de finanțare ale donatorilor și cu cele mai bune standarde și practici internaționale;
- (c) acordă o atenție specială schimbărilor climatice globale și durabilității mediului în etapa de definire și analiză a proiectului;
- (d) include oportunități de finanțare de la donatori și de la instituții financiare internaționale, în special prin intermediul Cadrului de investiții pentru Balcanii de Vest.

(3) Comunitatea transporturilor promovează studiile și analizele necesare, în special în ceea ce privește viabilitatea economică, specificațiile tehnice, impactul asupra mediului, consecințele sociale și mecanismele de finanțare.

(4) Secretariatul permanent instituie un sistem informațional care urmează a fi folosit de factorii decizionali la monitorizarea și revizuirea stării și performanțelor extinderii preconizate a rețelei globale și a rețelei centrale TEN-T către Balcanii de Vest.

Articolul 10

Părțile din sud-estul Europei pun la punct sisteme eficiente de management al traficului, inclusiv sisteme intermodale și sisteme de transport inteligente.

Articolul 11

Transportul feroviar

(1) În cadrul domeniului de aplicare și în condițiile prezentului tratat, precum și în cadrul domeniului de aplicare și în condițiile stabilite în actele relevante care figurează în anexa I, întreprinderile feroviare care au obținut licența într-un stat membru sau de la o parte din sud-estul Europei au drept de acces la infrastructura din toate statele membre ale UE și de pe teritoriul părților din sud-estul Europei în scopul furnizării de servicii de transport internațional de călători sau marfă.

(2) În cadrul domeniului de aplicare și în condițiile prezentului tratat, precum și în cadrul domeniului de aplicare și în condițiile stabilite de actele relevante care figurează în anexa I, nu se aplică nicio restricție în ceea ce privește valabilitatea licențelor întreprinderilor feroviare, certificatele de siguranță ale acestor întreprinderi, documentele de certificare a mecanismilor de locomotivă și autorizațiile pentru vehiculele feroviare acordate de autoritatea competentă a UE, a unui stat membru sau a unei părți din sud-estul Europei.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2016/758 al Comisiei din 4 februarie 2016 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la adaptarea anexei III (JO UE L 126, 14.5.2016, p. 3).

*Articolul 12***Transportul rutier**

Părțile din sud-estul Europei promovează eficiența, siguranța și securitatea operațiunilor de transport rutier. Cooperarea dintre părțile contractante are ca scop realizarea convergenței către standardele și politicile operaționale privind transportul rutier din Uniunea Europeană, în special prin implementarea acquis-ului privind transportul rutier, astfel cum figurează în anexa I.

*Articolul 13***Transportul pe căi navigabile interioare**

Părțile contractante promovează eficiența, siguranța și securitatea operațiunilor de transport pe căile navigabile interioare. Cooperarea dintre părțile contractante are ca scop realizarea convergenței către standardele și politicile operaționale privind transportul pe căile navigabile interioare din Uniunea Europeană, în special prin punerea în aplicare, de către părțile din sud-estul Europei, a actelor care figurează în anexa I.

*Articolul 14***Transportul maritim**

Părțile contractante promovează eficiența, siguranța și securitatea operațiunilor de transport maritim. Cooperarea dintre părțile contractante are ca scop realizarea convergenței către standarde și politici operaționale privind transportul maritim din Uniunea Europeană, în special prin punerea în aplicare, de către părțile din sud-estul Europei, a actelor care figurează în anexa I.

*Articolul 15***Simplificarea formalităților administrative**

(1) Părțile contractante simplifică procedurile administrative (formalitățile) de trecere dintr-un teritoriu vamal în altul, conform dispozițiilor de cooperare vamală din acordurile aplicabile între Uniunea Europeană, pe de o parte, și fiecare dintre părțile din sud-estul Europei, pe de altă parte.

(2) Având aceleași obiective, părțile din sud-estul Europei simplifică procedurile administrative de trecere dintr-un teritoriu vamal în altul, conform dispozițiilor de cooperare vamală din acordurile aplicabile între ele.

*Articolul 16***Nediscriminare**

În sensul prezentului tratat și fără a aduce atingere niciuneia dintre dispozițiile speciale ale acestuia, se interzice discriminarea pe motiv de naționalitate.

*Articolul 17***Concurență**

(1) În sensul prezentului tratat se aplică dispozițiile din anexa III. În cazul în care norme privind concurența și ajutoarele de stat sunt incluse în alte acorduri între două sau mai multe părți contractante, cum ar fi acordurile de asociere, normele respective se aplică între părțile respective.

(2) Articolele 18, 19 și 20 nu se aplică în ceea ce privește dispozițiile din anexa III care se referă la concurență. Ele se aplică în ceea ce privește ajutorul de stat.

*Articolul 18***Executare**

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), fiecare parte contractantă se asigură că drepturile care decurg din prezentul tratat, în special din actele care figurează în anexa I, pot fi invocate în fața instanțelor naționale.

(2) Toate chestiunile care privesc legalitatea legislației adoptate de Uniunea Europeană și care este specificată în anexa I țin de competența exclusivă a Curții de Justiție a Uniunii Europene, denumită în continuare „Curtea de Justiție”.

Articolul 19

Interpretare

(1) În măsura în care dispozițiile prezentului tratat și dispozițiile actelor specificate în anexa I sunt identice în conținut cu dispozițiile corespunzătoare ale Tratatului privind Uniunea Europeană, ale Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și ale actelor adoptate în temeiul acestor tratate, dispozițiile respective se interpretează în ceea ce privește punerea lor în aplicare și aplicarea lor efectivă, în conformitate cu hotărârile relevante ale Curții de Justiție și deciziile Comisiei Europene adoptate înainte de data semnării prezentului tratat. Hotărârile și deciziile adoptate după semnarea prezentului tratat se comunică celorlalte părți contractante. La cererea uneia dintre părțile contractante, implicațiile unor astfel de hotărâri și decizii ulterioare sunt stabilite de comitetul director regional, cu concursul comitetelor tehnice, în vederea asigurării bunei funcționări a prezentului tratat. Interpretările existente se comunică părților din sud-estul Europei înainte de data semnării prezentului tratat. Deciziile luate de comitetul director regional în temeiul acestei proceduri trebuie să fie conforme cu jurisprudența Curții de Justiție.

(2) În cazul în care, într-o cauză aflată pe rol la o instanță sau la un tribunal al unei părți din sud-estul Europei, intervine o problemă de interpretare a prezentului tratat, a dispozițiilor din actele care figurează în anexa I sau a actelor adoptate în temeiul acestora, identice în conținut cu dispozițiile corespunzătoare din Tratatul privind Uniunea Europeană și din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, instanța sau tribunalul respectiv solicită Curții de Justiție să se pronunțe asupra acestei probleme, în cazul în care consideră că acest lucru îi este necesar pentru a putea pronunța o hotărâre judecătorească și în conformitate cu anexa IV. O parte din sud-estul Europei poate stabili, prin decizie și în conformitate cu anexa IV, măsura și modalitățile în care curțile și tribunalele sale aplică această dispoziție. O astfel de decizie se comunică depozitarului și Curții de Justiție. Depozitarul informează celelalte părți contractante. Hotărârea preliminară a Curții de Justiție este obligatorie pentru instanțele părților din sud-estul Europei în fața cărora a fost prezentată cauza care a dat naștere problemei de interpretare.

Articolul 20

Dispoziții legale noi

(1) Prezentul tratat nu aduce atingere dreptului fiecărei părți din sud-estul Europei, sub rezerva respectării principiului nediscriminării și a dispozițiilor prezentului articol, de a adopta unilateral dispoziții legale noi sau de a aduce modificări legislației proprii existente în domeniul transportului sau într-un domeniu conex menționat în anexa I. Părțile din sud-estul Europei nu adoptă astfel de dispoziții legale decât în cazul în care sunt conforme cu prezentul tratat.

(2) De îndată ce o parte din sud-estul Europei adoptă dispoziții legale noi sau modifică dispoziții legale existente, aceasta informează celelalte părți contractante prin intermediul comitetului director regional, în termen de maxim o lună de la adoptarea acestora. La cererea oricărei părți contractante, comitetul tehnic relevant inițiază, în termen de două luni de la acea dată, o dezbatere cu privire la implicațiile adoptării acestor dispoziții noi sau a modificării dispozițiilor în vederea asigurării funcționării în bune condiții a prezentului tratat.

(3) Comitetul director regional ia următoarele măsuri cu privire la actele Uniunii Europene cu caracter juridic obligatoriu:

- (a) fie adoptă o decizie prin care să se revizuiască anexa I, astfel încât aceasta să cuprindă, dacă este cazul, pe bază de reciprocitate, noul act în cauză, fie
- (b) adoptă o decizie pentru ca noul act în cauză să fie considerat ca fiind în conformitate cu prezentul tratat, fie
- (c) decide cu privire la orice altă măsură care să asigure buna funcționare a prezentului tratat.

(4) În ceea ce privește actele Uniunii Europene cu caracter juridic obligatoriu, adoptate între semnarea prezentului tratat și intrarea sa în vigoare și despre care celelalte părți contractante au fost informate, data sesizării este considerată a fi data la care au fost primite informațiile. Data la care comitetul director regional ia o decizie nu poate să fie mai devreme de șaiszeci de zile de la intrarea în vigoare a prezentului tratat.

Articolul 21

Consiliul ministerial

Se instituie un consiliu ministerial. Acesta asigură îndeplinirea obiectivelor stabilite de prezentul tratat și:

- (a) asigură orientările politice generale;

- (b) analizează progresele înregistrate în punerea în aplicare a prezentului tratat, inclusiv urmărirea propunerilor avansate de forumul social;
- (c) formulează avize privind numirea directorului Secretariatului permanent;
- (d) stabilește sediul Secretariatului permanent prin consens.

Articolul 22

Consiliul ministerial este format dintr-un reprezentant al fiecărei părți contractante. Orice stat membru al UE poate să participe în calitate de observator.

Articolul 23

Consiliul ministerial se întrunește anual.

Articolul 24

Comitetul director regional

(1) Se instituie un comitet director regional. Acesta răspunde de administrarea prezentului tratat și asigură punerea în aplicare corespunzătoare a acestuia, fără a aduce atingere articolului 19. În acest scop, comitetul face recomandări și ia decizii în cazurile prevăzute în prezentul tratat. Deciziile comitetului director regional sunt puse în aplicare de către părțile contractante în conformitate cu propriile lor norme.

(2) Comitetul director regional este format dintr-un reprezentant titular și un reprezentant supleant al părților contractante. Orice stat membru al UE poate să participe în calitate de observator.

(3) Comitetul director regional hotărăște în unanimitate.

(4) În scopul punerii în aplicare corespunzătoare a prezentului tratat, părțile contractante fac schimb de informații, între altele, privind dispozițiile legale noi sau privind deciziile relevante pentru prezentul tratat și, la cererea oricărei părți contractante, inițiază consultări în cadrul comitetului director regional, inclusiv pe probleme sociale.

(5) Comitetul mixt își adoptă propriul regulament de procedură.

(6) O parte din sud-estul Europei prezidează prin rotație comitetului director regional, în conformitate cu dispozițiile ce urmează a fi stabilite în regulamentul de procedură al acestuia.

(7) Președintele comitetului director regional convoacă reuniuni ale acestuia cel puțin de două ori pe an, în scopul analizării funcționării generale a prezentului tratat și, ori de câte ori circumstanțele impun acest lucru, la solicitarea unei părți contractante. Comitetul director regional urmărește în mod constant evoluția jurisprudenței Curții de Justiție. În acest scop, Uniunea Europeană transmite părților din sud-estul Europei toate hotărârile relevante ale Curții de Justiție pentru funcționarea prezentului tratat. Comitetul director regional acționează în termen de trei luni în vederea menținerii unei interpretări uniforme a prezentului tratat.

(8) Comitetul director regional pregătește lucrările Consiliului ministerial.

Articolul 25

(1) O decizie a comitetului director regional are caracter obligatoriu pentru părțile contractante. Ori de câte ori o decizie luată de comitetul director regional impune unei părți contractante luarea unor măsuri, partea respectivă ia măsurile necesare și informează comitetul director regional cu privire la acest lucru.

(2) Deciziile comitetului director regional se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și în monitoarele oficiale ale părților din sud-estul Europei. Fiecare decizie precizează data punerii în aplicare a acesteia de către părțile contractante, precum și orice alte informații de interes pentru agenții economici.

*Articolul 26***Comitetele tehnice**

(1) Comitetul director regional hotărăște instituirea unor comitete tehnice, sub forma unor grupuri de lucru ad-hoc. Fiecare comitet tehnic poate să formuleze propuneri care țin de sfera sa de responsabilitate, pe care să le înainteze spre aprobare comitetului director regional. Comitetele tehnice sunt formate din reprezentanți ai părților contractante. Orice stat membru al UE poate să participe în calitate de observator.

De asemenea, vor fi invitate ca observatori, în regim ad-hoc, și organizații ale societății civile, în special cele care au ca obiect de activitate protecția mediului.

(2) Comitetele tehnice își adoptă propriile regulamente de procedură.

(3) O parte din sud-estul Europei prezidează prin rotație comitetele tehnice, în conformitate cu dispozițiile ce urmează a fi stabilite în regulamentele de procedură ale acestora.

*Articolul 27***Forumul social**

(1) Părțile contractante țin seama în mod corespunzător de dimensiunea socială și recunosc necesitatea de a implica partenerii sociali de la toate nivelurile adecvate prin promovarea dialogului social în legătură cu monitorizarea punerii în aplicare a prezentului tratat și a efectelor sale.

(2) Ele iau în considerare faptul că este important să își focalizeze activitatea asupra următoarelor domenii cheie:

(a) drepturile fundamentale ale lucrătorilor, în conformitate cu Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu Carta socială europeană, cu Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor și cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

(b) legislația muncii - în legătură cu promovarea îmbunătățirii condițiilor de muncă și a nivelului de trai;

(c) securitatea și sănătatea în muncă - în legătură cu îmbunătățirea mediului de lucru din perspectiva securității și sănătății lucrătorilor din sectorul transporturilor;

(d) șanse egale - cu accent pe introducerea, acolo unde este necesar, a principiului potrivit căruia bărbații și femeile trebuie să fie plătiți egal pentru o muncă egală.

(3) Părțile contractante convin să înființeze un forum social în cadrul căruia să fie abordate chestiunile sociale. Fiecare parte contractantă, în conformitate cu procedurile sale interne, își desemnează reprezentanții care pot participa la întrunirile relevante ale forumului social. Printre participanți se numără reprezentanți ai guvernelor, ai organizațiilor lucrătorilor și ai celor patronale, precum și ai oricăror alte organisme a căror prezență este considerată oportună în cadrul discuțiilor tematice. Comitetele de dialog social european în domeniul transporturilor trebuie să fie prezente și să participe la reuniuni, ca și reprezentanții Comitetului Economic și Social European. Forumul social își stabilește propriul regulament de procedură.

*Articolul 28***Secretariatul permanent**

Se instituie secretariatul permanent. Acesta are următoarele atribuții:

(a) acordă sprijin administrativ Consiliului ministerial, comitetului director regional, comitetelor tehnice și forumului social;

(b) acționează ca observator al transporturilor, pentru a monitoriza extinderea preconizată a rețelei globale și a rețelei centrale TEN-T către Balcanii de Vest;

- (c) sprijină implementarea agendei privind conectivitatea a Grupului celor șase din Balcanii de Vest (WB6), pentru îmbunătățirea legăturilor în interiorul zonei Balcanilor de Vest și între aceasta și Uniunea Europeană.

Articolul 29

Secretariatul permanent este format din director și personalul pe care Comunitatea transporturilor îl consideră necesar. Secretariatul permanent poate avea și unul sau mai mulți directori adjuncți. Limba de lucru este limba engleză.

Articolul 30

Directorul secretariatului permanent este numit de comitetul director regional, în urma consultărilor cu consiliul ministerial. Durata mandatului său nu depășește trei ani. Mandatul poate fi reînnoit. Comitetul director regional stabilește regulile secretariatului permanent, în special în ceea ce privește recrutarea, condițiile de lucru și echilibrul geografic al personalului secretariatului. Comitetul director regional poate numi și unul sau mai mulți directori adjuncți. Directorul selectează și numește membrii personalului, în urma consultării cu comitetul director regional.

Articolul 31

În exercițiul funcțiunii, directorul și personalul secretariatului permanent acționează cu imparțialitate și nu caută să obțină și nici nu primesc instrucțiuni de la părțile contractante. Ei promovează interesele Comunității transporturilor.

Articolul 32

Directorul secretariatului permanent sau un supleant desemnat asistă la reuniunile Consiliului ministerial, ale comitetului director regional, ale comitetelor tehnice și ale forumului social.

Articolul 33

Sediul secretariatului permanent se stabilește în conformitate cu articolul 21 litera (d).

Articolul 34

Buget

Fiecare parte contractantă contribuie la bugetul Comunității transporturilor după cum se precizează în anexa V. Nivelul contribuțiilor poate fi revizuit o dată la trei ani, la cererea oricărei părți contractante, printr-o decizie a comitetului director regional.

Articolul 35

Comitetul director regional adoptă în fiecare an bugetul Comunității transporturilor. Bugetul acoperă cheltuielile de funcționare ale Comunității transporturilor, necesare pentru funcționarea organismelor sale. Cheltuielile fiecărui organism sunt prevăzute într-o secțiune diferită a bugetului. Comitetul director regional adoptă o decizie precizând procedura de execuție bugetară, procedura de prezentare și de auditare a conturilor, precum și procedura de control contabil.

Articolul 36

Directorul secretariatului permanent execută bugetul și raportează anual comitetului director regional situația execuției bugetare. Comitetul director regional poate decide, dacă este cazul, să încredințeze unor auditori independenți verificarea execuției adecvate a bugetului.

Articolul 37

Soluționarea litigiilor

- (1) Oricare parte contractantă poate să sesizeze comitetul director regional cu privire la un litigiu care se referă la aplicarea sau la interpretarea prezentului tratat, cu excepția cazurilor în care prezentul tratat stabilește proceduri specifice.

(2) În cazul în care comitetul director regional este sesizat cu privire la un litigiu în conformitate cu alineatul (1), au loc neîntârziat consultări între părțile implicate în litigiu. În cazurile în care Uniunea Europeană nu este parte în litigiu, un reprezentant al Uniunii poate să fie invitat la consultări de către una dintre părțile în litigiu. Părțile în litigiu pot propune un mod de soluționare a litigiului, care este prezentat imediat comitetului director regional. Deciziile luate de comitetul director regional în conformitate cu această procedură trebuie să fie conforme cu jurisprudența Curții de Justiție.

(3) În cazul în care comitetul director regional, în termen de patru luni de la data la care a fost sesizat cu privire la litigiul în cauză, nu a reușit să ia o decizie prin care să soluționeze litigiul, părțile în litigiu pot să sesizeze Curtea de Justiție, care pronunță o hotărâre definitivă și obligatorie. Modalitățile în care poate fi sesizată Curtea de Justiție sunt prezentate în anexa IV.

Articolul 38

Divulgarea de informații

(1) Toate organismele instituite de către prezentul tratat sau în temeiul acestuia garantează cea mai mare transparență posibilă a activității lor. În acest sens, cetățenii părților contractante și orice persoană fizică sau juridică care își are domiciliul sau sediul pe teritoriul unei părți contractante au dreptul de acces la documentele deținute de organismele instituite prin prezentul tratat sau în temeiul acestuia, cu respectarea principiilor și a condițiilor care urmează a fi definite în conformitate cu alineatul (2).

(2) Principiile generale și restricțiile pe motive de interes public sau privat care reglementează acest drept de acces la documente se stabilesc de către comitetul director regional, pe baza normelor Uniunii Europene privind accesul la documente, menționate în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Normele care urmează a fi adoptate de către comitetul director regional prevăd o procedură administrativă prin intermediul căreia refuzul acordării accesului la documente poate fi revizuit sau reanalizat.

(3) În măsura în care documentele deținute de organismele instituite de către prezentul tratat sau în temeiul acestuia conțin informații legate de mediu, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul (3) din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, accesul la aceste informații se asigură în conformitate cu articolul 4 din convenția menționată.

Comitetul director regional adoptă normele necesare pentru asigurarea punerii în aplicare a prezentului alineat. Normele de punere în aplicare respective prevăd o procedură administrativă prin intermediul căreia refuzul acordării accesului la documente poate fi revizuit sau reanalizat.

(4) Reprezentanții, delegații și experții părților contractante, precum și funcționarii și alți agenți care își desfășoară activitatea în temeiul prezentului tratat sunt ținuti, chiar și după încheierea activității lor, să nu divulge informațiile care intră sub incidența obligației privind secretul profesional, în special informațiile despre întreprinderi, relațiile de afaceri sau componentele costurilor acestora.

Articolul 39

Țări terțe și organizații internaționale

(1) Părțile contractante se consultă reciproc în cadrul comitetului director regional, la cererea oricărei părți contractante:

- (a) cu privire la aspectele legate de transport tratate în cadrul organizațiilor internaționale și al inițiativelor regionale; și
- (b) cu privire la diverse aspecte ale unor posibile evoluții ale relațiilor dintre părțile contractante și țări terțe în domeniul transportului și cu privire la funcționarea elementelor semnificative ale acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate în acest domeniu.

(2) În cazuri urgente, consultările prevăzute la alineatul (1) au loc cât mai curând posibil și în orice caz în termen de trei luni de la data solicitării.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO UE L 145, 31.5.2001, p. 43).

*Articolul 40***Dispoziții tranzitorii**

- (1) Protocoalele I-VI stabilesc dispozițiile tranzitorii și perioadele corespunzătoare care se aplică între Uniunea Europeană, pe de o parte, și respectiva parte din sud-estul Europei, pe de altă parte.
- (2) Tranziția treptată a fiecărei părți din sud-estul Europei către implementarea integrală a Comunității transporturilor face obiectul evaluărilor. Evaluările se efectuează de către Comisia Europeană, în cooperare cu partea respectivă din sud-estul Europei. Comisia Europeană poate să lanseze o evaluare din proprie inițiativă sau la inițiativa părții respective din sud-estul Europei.
- (3) În cazul în care Uniunea Europeană stabilește că sunt îndeplinite condițiile, aceasta informează comitetul director regional și decide ulterior că partea respectivă din sud-estul Europei îndeplinește condițiile pentru a trece la următoarea etapă a Comunității transporturilor.
- (4) În cazul în care Uniunea Europeană stabilește că nu sunt îndeplinite condițiile, Comisia Europeană raportează această constatare comitetului director regional. Uniunea Europeană recomandă părții respective din sud-estul Europei să facă îmbunătățiri specifice.

INTRAREA ÎN VIGOARE, REVIZUIREA, DENUNȚAREA ȘI ALTE DISPOZIȚII*Articolul 41***Intrarea în vigoare**

- (1) Prezentul tratat face obiectul ratificării sau aprobării de către semnatori, în conformitate cu propriile lor proceduri. Instrumentele de ratificare sau de aprobare se depun la Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene, care notifică toți ceilalți semnatori și îndeplinește toate celelalte funcții de depozitar.
- (2) Prezentul tratat intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni care urmează datei depunerii instrumentelor de ratificare sau de aprobare de către Uniunea Europeană și cel puțin patru părți din sud-estul Europei. Pentru fiecare semnatar care ratifică sau aprobă prezentul tratat după această dată, tratatul intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni după depunerea de către acel semnatar a instrumentului său de ratificare sau de aprobare.
- (3) În pofida alineatelor (1) și (2), Uniunea Europeană și cel puțin trei părți din sud-estul Europei pot decide să aplice în cu titlu provizoriu prezentul tratat între ele cu începere de la data semnării, în conformitate cu aplicarea dreptului intern, prin înștiințarea depozitarului care notifică celelalte părți contractante în acest sens.

*Articolul 42***Revizuirea**

Prezentul tratat se revizuieste la cererea oricărei părți contractante și în orice caz la cinci ani după intrarea sa în vigoare.

*Articolul 43***Încetarea**

- (1) Fiecare parte contractantă poate denunța prezentul tratat prin notificarea depozitarului, care notifică încetarea celorlalte părți contractante. În cazul în care prezentul tratat este denunțat de către Uniunea Europeană, acesta încetează să producă efecte la un an de la data unei astfel de notificări. În cazul în care prezentul tratat este denunțat de către oricare parte din sud-estul Europei, acesta încetează să producă efecte, numai pentru respectiva parte contractantă, la un an de la data unei astfel de notificări.
- (2) Odată cu aderarea la Uniunea Europeană a unei părți din sud-estul Europei, respectiva parte contractantă încetează în mod automat să mai fie parte din sud-estul Europei în înțelesul prezentului tratat și devine stat membru al UE.

*Articolul 44***Regimul lingvistic**

Prezentul tratat se întocmește într-un singur exemplar în limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii Europene și ale părților din sud-estul Europei, fiecare dintre aceste texte fiind autentic în egală măsură.

Съставено в Брюксел на девети октомври през две хиляди и седемнадесета година.

Hecho en Bruselas, el nueve de octubre de dos mil diecisiete.

V Bruselu dne devátého října dva tisíce sedmnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den niende oktober to tusind og sytten.

Geschehen zu Brüssel am neunten Oktober zweitausendsiebzehn.

Kahe tuhande seitsmeteistkümnenda aasta oktoobrikuu üheksandal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις εννέα Οκτωβρίου δύο χιλιάδες δεκαεπτά.

Done at Brussels on the ninth day of October in the year two thousand and seventeen.

Fait à Bruxelles, le neuf octobre deux mille dix-sept.

Sastavljeno u Bruxellesu devetog listopada godine dvije tisuće sedamnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì nove ottobre duemiladiciassette.

Briselē, divi tūkstoši septiņpadsmitā gada devītajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai septynioliktų metų spalio devintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenhatedik év október havának kilencedik napján.

Magħmul fi Brussell, fid-disa' jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u sbatax.

Gedaan te Brussel, negen oktober tweeduizend zeventien.

Sporządzono w Brukseli dnia dziesiątego października roku dwa tysiące siedemnastego.

Feito em Bruxelas, em nove de outubro de dois mil e dezassete.

Întocmit la Bruxelles la nouă octombrie două mii şaptesprezece.

V Bruseli deviateho októbra dvetisícisedemnásť.

V Bruslju, dne devetega oktobra leta dva tisoč sedemnajst.

Tehty Brysselissä yhdeksäntenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaseitsemäntoista.

Som skedde i Bryssel den nionde oktober år tjugohundrasjutton.

Sačinjeno u Briselu devetog dana oktobra u godini dvijehiljadesedamnaestoj.

Составен во Брисел на деветиот ден од месецот октомври во две илјади и седумнаесеттата година.

Sačinjeno u Briselu devetog dana oktobra dvije hiljade sedamnaeste godine.

BĚŘĚ ně Bruksel, mě něntě tetor, dy mijě e shtatěmbědhjetě.

Сачињено у Бриселу деветог дана октобра у години двијехиљадеседмнаестој.

Za Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Për Republikën e Shqipërisë

Za Bosnu i Hercegovinu
Za Bosnu i Hercegovinu
За Босну и Херцеговину

Za Bivšu Jugoslovensku Republiku Makedoniju

Për Kosovën *
Za Kosovo *

A stylized, handwritten signature in black ink, likely belonging to a representative of Kosovo.

Za Crnu Goru

A handwritten signature in black ink, likely belonging to a representative of Montenegro.

Za Republiku Srbiju

A handwritten signature in black ink, likely belonging to a representative of Serbia.

* Ky përcaktim nuk paragjykon qëndrimin ndaj statusit dhe është në përputhje me Rezolutën 1244/1999 dhe Opinionin e Gjykatës Ndërkombëtare të Drejtësisë mbi shpalljen e pavarësisë së Kosovës.

* Ovaj naziv ne prejudicira stavove o statusu i u skladu je sa RSBUN 1244/1999 i mišljenjem Međunarodnog Suda Pravde o deklaraciji o nezavisnosti Kosova.

ANEXA I

NORME APLICABILE SECTORULUI TRANSPORTURILOR ȘI CHESTIUNI CONEXE

ANEXA I.1

NORME APLICABILE INFRASTRUCTURII DE TRANSPORT CARE FORMEAZĂ REȚEAUA DE BAZĂ A EUROPEI DE SUD-EST

„Dispozițiile aplicabile” ale următoarelor acte ale Uniunii Europene sunt aplicabile în conformitate cu tratatul principal și cu anexa II privind adaptările orizontale, cu excepția unor dispoziții contrare cuprinse în prezenta anexă sau în protocoalele I-VI. Acolo unde este necesar, se menționează după fiecare act adaptările specifice acestuia.

Actele Uniunii Europene enumerate mai jos trimit la cea mai recentă versiune a acestor acte, cuprinzând cele mai recente modificări.

Domeniul de reglementare	Legislație
Dezvoltarea TEN-T	Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și de abrogare a Deciziei nr. 661/2010/UE (JO UE L 348, 20.12.2013, p. 1). Regulamentul delegat (UE) 2016/758 al Comisiei din 4 februarie 2016 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului cu privire la adaptarea anexei III (JO UE L 126, 14.5.2016, p. 3).

HĂRȚI ALE EXTINDERII PRECONIZATE A REȚELEI GLOBALE ȘI A REȚELEI CENTRALE TEN-T CĂTRE BALCANII DE VEST

Extinderea preconizată către țările învecinate

Rețeaua globală și rețeaua centrală: Căi navigabile interioare și porturi

Regiunea Balcanilor de Vest

13

Central	Global	Central
- Căi navigabile interioare/Realizat - Căi navigabile interioare/De realizat - Căi navigabile interioare/Planificate	Porturi	Porturi

TEN-T

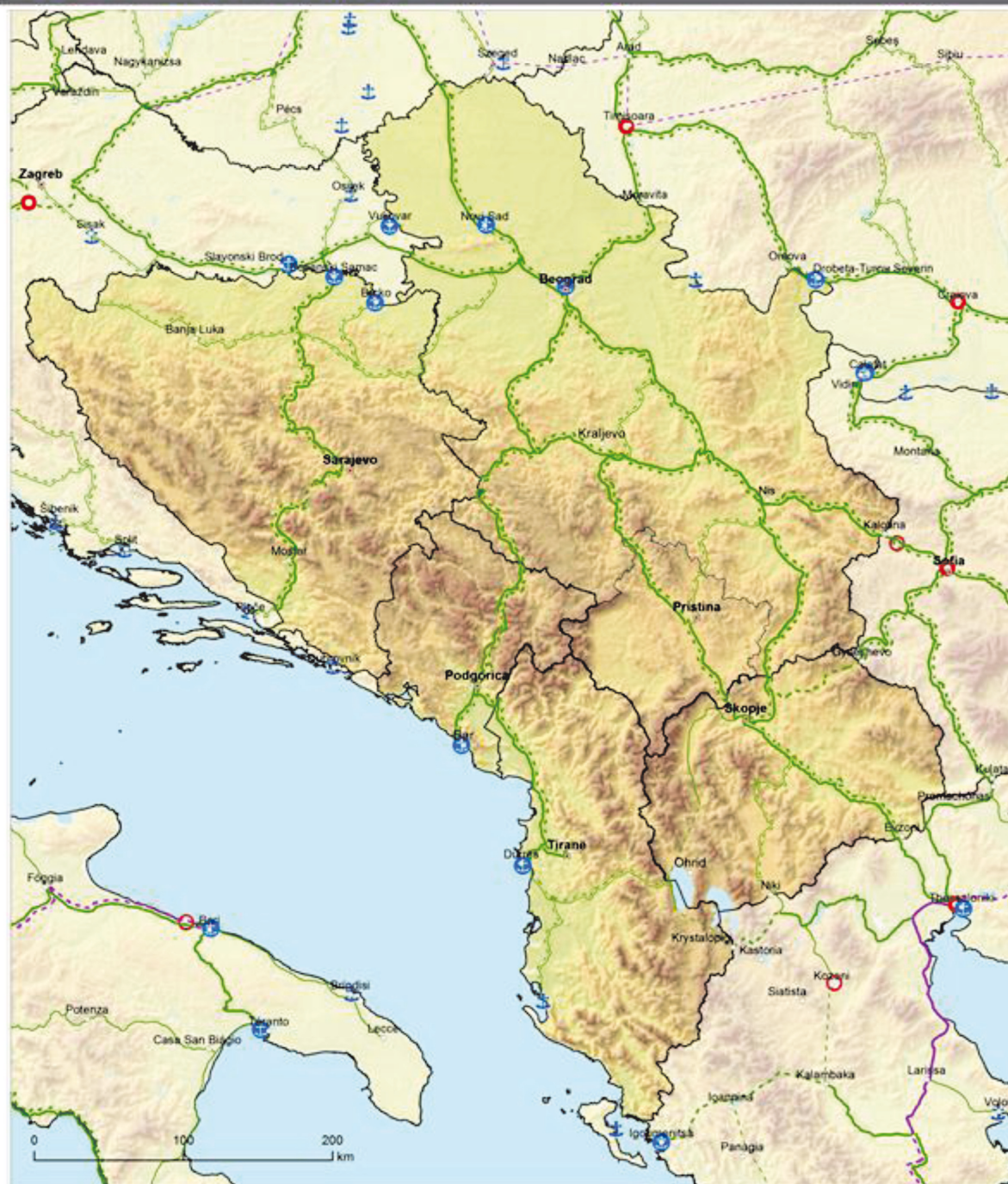
Extinderea preconizată către țările învecinate

Rețeaua globală: Căi ferate, porturi și terminale feroviare-rutiere (TFR)

Rețeaua centrală: Căi ferate (marfă), porturi și terminale feroviare-rutiere (TFR)

Regiunea Balcanilor de Vest

13

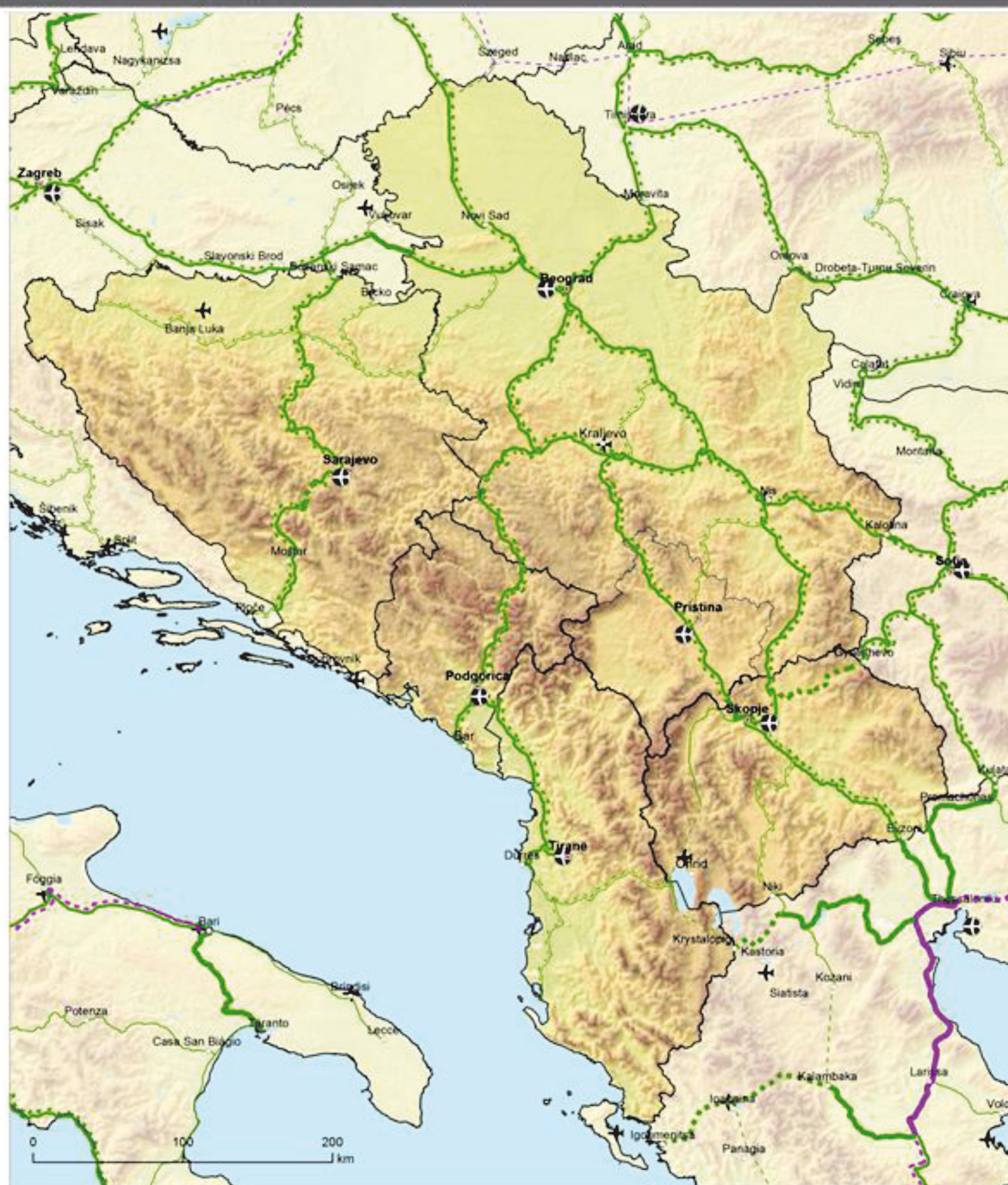
Global	Central		Global	Central		Global	Central	
		Căile ferate convenționale/Realizat			Căile ferate de mare viteză/Realizat			Porturi
		Căile ferate convenționale/De actualizat			De actualizat la căile ferate de mare viteză			TFR
		Căile ferate convenționale/Planificate			Căile ferate de mare viteză/Planificate			

TENec

Extinderea preconizată către țările învecinate
 Rețeaua generală: Căi ferate și aeroporturi
 Rețeaua centrală: Căi ferate (călători) și aeroporturi
Regiunea Balcanilor de Vest

13

Global			Central			Global			Central		
		Cale ferată convențională/Realizat			Cale ferată de mare viteză/Realizat			Cale ferată de mare viteză/Realizat			Aeroporturi
		Cale ferată convențională/De actualizat			De actualizat la cale ferată de mare viteză			De actualizat la cale ferată de mare viteză			
		Cale ferată convențională/Planificat			Cale ferată de mare viteză/Planificat			Cale ferată de mare viteză/Planificat			

TENtec

Extinderea preconizată către țările învecinate
 Rețeaua globală și rețeaua centrală: Drumuri, porturi, terminale rutiere-feroviare și aeroporturi
 Regiunea Balcanilor de Vest

13

Global Central		Global Central		Global Central	
	Rutier/Realizat		Porturi		Aeroporturi
	Rutier/Deschisat		TFR		
	Rutier/Planificat				

TENtec

ANEXA I.2

NORME APLICABILE TRANSPORTULUI FERROVIAR

„Dispozițiile aplicabile” ale următoarelor acte ale Uniunii Europene sunt aplicabile în conformitate cu tratatul principal și cu anexa II privind adaptările orizontale, cu excepția unor dispoziții contrare cuprinse în prezenta anexă sau în protocoalele I-VI. Acolo unde este necesar, se menționează după fiecare act adaptările specifice acestuia.

Actele Uniunii Europene enumerate mai jos trimit la cea mai recentă versiune a acestor acte, cuprinzând cele mai recente modificări.

Domeniul de reglementare	Legislația
Accesul la piață	Regulamentul nr. 11 privind eliminarea discriminării în materie de tarife și condiții de transport, adoptat în aplicarea articolului 79 alineatul (3) din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene (JO CE 52, 16.8.1960, p. 1121). Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO UE L 343, 14.12.2012, p. 32). Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 869/2014 al Comisiei din 11 august 2014 privind noi servicii feroviare pentru călători (JO UE L 239, 12.8.2014, p. 1). Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/10 al Comisiei din 6 ianuarie 2015 privind criteriile aplicabile solicitanților de capacități de infrastructură feroviară și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 870/2014 (JO UE L 3, 7.1.2015, p. 34). Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/171 al Comisiei din 4 februarie 2015 privind anumite aspecte din cadrul procedurii de acordare de licențe întreprinderilor feroviare (JO UE L 29, 5.2.2015, p. 3). Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/909 al Comisiei din 12 iunie 2015 privind modalitățile de calculare a costurilor generate direct în urma exploatarea serviciului de transport feroviar (JO UE L 148, 13.6.2015, p. 17). Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1100 al Comisiei din 7 iulie 2015 privind obligațiile de raportare ale statelor membre în cadrul monitorizării pieței feroviare (JO UE L 181, 9.7.2015, p. 1). Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/545 al Comisiei din 7 aprilie 2016 privind proceduri și criterii referitoare la acordurile-cadru pentru alocarea capacităților de infrastructură feroviară (JO UE L 94, 8.4.2016, p. 1). Regulamentul (UE) nr. 913/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2010 privind rețeaua feroviară europeană pentru un transport de marfă competitiv (JO UE L 276, 20.10.2010, p. 22).
Licențele mecanicilor de locomotivă	Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar comunitar (JO UE L 315, 3.12.2007, p. 51). Regulamentul (UE) nr. 36/2010 al Comisiei din 3 decembrie 2009 privind modelele comunitare de permise de mecanici de locomotivă, certificate complementare, copii certificate ale certificatelor complementare și formulare pentru cererile de permise de mecanici de locomotivă, în temeiul Directivei 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO UE L 13, 19.1.2010, p. 1). Decizia 2010/17/CE a Comisiei din 29 octombrie 2009 privind adoptarea parametrilor de bază pentru registrele de evidență a permiselor de mecanici de locomotivă și a certificatelor complementare prevăzute de Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO UE L 8, 13.1.2010, p. 17). Decizia 2011/765/UE a Comisiei din 22 noiembrie 2011 privind criteriile pentru recunoașterea centrelor de formare implicate în formarea mecanicilor de locomotivă, criteriile pentru recunoașterea examinatorilor responsabili cu evaluarea mecanicilor de locomotivă și criteriile pentru organizarea examinărilor în conformitate cu Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO UE L 314, 29.11.2011, p. 36).

Domeniul de reglementare	Legislația
Interoperabilitatea	Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Uniunea Europeană (JO UE L 138, 26.5.2016, p. 44). Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate (JO UE L 191, 18.7.2008, p. 1). (a se vedea însă articolul 58 din Directiva (UE) 2016/797) Decizia 2009/965/CE a Comisiei din 30 noiembrie 2009 privind documentul de referință menționat la articolul 27 alineatul (4) din Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate (JO UE L 341, 22.12.2009, p. 1). Regulamentul (UE) nr. 1299/2014 al Comisiei din 18 noiembrie 2014 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul „infrastructură” al sistemului feroviar din Uniunea Europeană (JO UE L 356, 12.12.2014, p. 1). Regulamentul (UE) nr. 1300/2014 al Comisiei din 18 noiembrie 2014 privind specificațiile tehnice de interoperabilitate referitoare la accesibilitatea sistemului feroviar al Uniunii pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă (JO UE L 356, 12.12.2014, p. 110). Regulamentul (UE) nr. 1301/2014 al Comisiei din 18 noiembrie 2014 privind specificațiile tehnice de interoperabilitate referitoare la subsistemul „energie” al sistemului feroviar din Uniune (JO UE L 356, 12.12.2014, p. 179). Regulamentul (UE) nr. 1302/2014 al Comisiei din 18 noiembrie 2014 privind o specificație tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul „material rulant – material rulant de călători și locomotive” al sistemului feroviar din Uniunea Europeană (JO UE L 356, 12.12.2014, p. 228). Regulamentul (UE) nr. 1303/2014 al Comisiei din 18 noiembrie 2014 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la „siguranța în tunelurile feroviare” a sistemului feroviar din Uniunea Europeană (JO UE L 356, 12.12.2014, p. 394). Regulamentul (UE) nr. 1304/2014 al Comisiei din 26 noiembrie 2014 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul „material rulant – zgomot”, de modificare a Deciziei 2008/232/CE și de abrogare a Deciziei 2011/229/UE (JO UE L 356, 12.12.2014, p. 421). Regulamentul (UE) nr. 1305/2014 al Comisiei din 11 decembrie 2014 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul „aplicații telematice pentru transportul de marfă” al sistemului feroviar din Uniunea Europeană și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 62/2006 (JO UE L 356, 12.12.2014, p. 438). Decizia de punere în aplicare 2011/665/UE a Comisiei din 4 octombrie 2011 privind registrul european al tipurilor autorizate de vehicule feroviare (JO UE L 64, 8.10.2011, p. 32). Decizia de punere în aplicare 2014/880/UE a Comisiei din 26 noiembrie 2014 privind specificațiile comune ale registrului de infrastructură feroviară și de abrogare a Deciziei de punere în aplicare 2011/633/UE (JO UE L 356, 12.12.2014, p. 489). Decizia 2012/757/UE a Comisiei din 14 noiembrie 2012 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul „exploatare și gestionarea traficului” al sistemului feroviar din Uniunea Europeană și de modificare a Deciziei 2007/756/CE (JO UE L 345, 15.12.2012, p. 1). Decizia 2011/229/UE a Comisiei din 4 aprilie 2011 privind specificațiile tehnice de interoperabilitate cu privire la subsistemul „material rulant – zgomot” al sistemului feroviar transeuropean convențional (JO UE L 99, 13.4.2011, p. 1). Decizia 2011/291/UE a Comisiei din 26 aprilie 2011 privind o specificație tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul „material rulant” — „Material rulant pentru locomotive și vagoane de călători” — al sistemului feroviar transeuropean convențional (JO UE L 139, 26.5.2011, p. 1). Regulamentul (UE) nr. 454/2011 al Comisiei din 5 mai 2011 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul „aplicații telematice pentru serviciile de călători” al sistemului feroviar transeuropean (JO UE L 123, 12.5.2011, p. 11). Decizia 2011/314/UE a Comisiei din 12 mai 2011 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul „exploatare și gestionarea traficului” al sistemului feroviar transeuropean convențional (JO UE L 144, 31.5.2011, p. 1).

Domeniul de reglementare	Legislația
	Regulamentul (UE) nr. 201/2011 al Comisiei din 1 martie 2011 privind modelul de declarație de conformitate cu un tip autorizat de vehicul feroviar (JO UE L 57, 2.3.2011, p. 8). Regulamentul (UE) 2016/919 al Comisiei din 27 mai 2016 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemele de control-comandă și semnalizare ale sistemului feroviar în Uniunea Europeană (JO UE L 158, 15.6.2016, p. 1). Regulamentul (UE) nr. 321/2013 al Comisiei din 13 martie 2013 privind specificația tehnică de interoperabilitate pentru subsistemul „material rulant — vagoane de marfă” al sistemului feroviar din Uniunea Europeană și de abrogare a Deciziei 2006/861/CE (JO UE L 104, 12.4.2013, p. 1). Decizia 2010/713/UE a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind modulele pentru procedurile de evaluare a conformității și a adecvării pentru utilizare, precum și de verificare CE care trebuie utilizate în specificațiile tehnice de interoperabilitate adoptate în temeiul Directivei 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO UE L 319, 4.12.2010, p. 1).
Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate	Regulamentul (UE) 2016/796 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 881/2004 (JO UE L 138, 26.5.2016, p. 1).
Siguranța feroviară	Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară (JO UE L 138, 26.5.2016, p. 102). Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (Directiva privind siguranța feroviară) (JO UE L 164, 30.4.2004, p. 44). (a se vedea însă articolul 34 din Directiva (UE) 2016/798) Regulamentul (CE) nr. 653/2007 al Comisiei din 13 iunie 2007 privind utilizarea unui format european comun pentru certificatele de siguranță și documentele de cerere în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului și valabilitatea certificatelor de siguranță prevăzute de Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO UE L 153, 14.6.2007, p. 9). Regulamentul (UE) nr. 445/2011 al Comisiei din 10 mai 2011 privind un sistem de certificare a entităților responsabile cu întreținerea vagoanelor de marfă și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 653/2007 (JO UE L 122, 11.5.2011, p. 22). Regulamentul (UE) nr. 1158/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010 privind o metodă de siguranță comună pentru evaluarea conformității cu cerințele pentru obținerea certificatelor de siguranță feroviară (JO UE L 326, 10.12.2010, p. 11). Regulamentul (UE) nr. 1169/2010 al Comisiei din 10 decembrie 2010 privind o metodă de siguranță comună pentru evaluarea conformității cu cerințele pentru obținerea autorizației de siguranță feroviară (JO UE L 327, 11.12.2010, p. 13). Regulamentul (UE) nr. 1078/2012 al Comisiei din 16 noiembrie 2012 privind o metodă de siguranță comună pentru monitorizarea pe care trebuie să o aplice întreprinderile feroviare și administratorii de infrastructură după primirea unui certificat de siguranță sau a unei autorizații de siguranță, precum și entitățile responsabile cu întreținerea (JO UE L 320, 17.11.2012, p. 8). Regulamentul (UE) nr. 1077/2012 al Comisiei din 16 noiembrie 2012 privind o metodă de siguranță comună pentru supravegherea exercitată de autoritățile naționale de siguranță după eliberarea unui certificat de siguranță sau a unei autorizații de siguranță (JO UE L 320, 17.11.2012, p. 3). Decizia 2009/460/CE a Comisiei din 5 iunie 2009 privind adoptarea unei metode de siguranță comune pentru evaluarea atingerii obiectivelor de siguranță, prevăzute la articolul 6 din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO UE L 150, 13.6.2009, p. 11).

Domeniul de reglementare	Legislația
Transportul intern al mărfurilor periculoase	Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO UE L 260, 30.9.2008, p. 13).
Echipamente sub presiune transportabile	Directiva 2010/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2010 privind echipamentele sub presiune transportabile și de abrogare a Directivelor 76/767/CEE, 84/525/CEE, 84/526/CEE, 84/527/CEE și 1999/36/CE ale Consiliului (JO UE L 165, 30.6.2010, p. 1).
Domeniul social - Timpul/orele de lucru	Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO UE L 299, 18.11.2003, p. 9). Directiva 2005/47/CE a Consiliului din 18 iulie 2005 privind acordul dintre Comunitatea Căilor Ferate Europene (CER) și Federația Europeană a Lucrătorilor în Transporturi (ETF) asupra anumitor aspecte legate de condițiile de muncă ale lucrătorilor mobili care prestează servicii de interoperabilitate transfrontalieră în sectorul feroviar - Acord încheiat de Federația Europeană a Lucrătorilor în Transporturi (ETF) și Comunitatea Căilor Ferate Europene (CER) privind anumite aspecte legate de condițiile de muncă ale lucrătorilor mobili care prestează servicii de interoperabilitate transfrontalieră (JO UE L 195, 27.7.2005 p. 15).
Drepturile călătorilor	Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO UE L 315, 3.12.2007, p. 14).

ANEXA I.3

NORME APLICABILE TRANSPORTULUI RUTIER

„Dispozițiile aplicabile” ale următoarelor acte ale Uniunii Europene sunt aplicabile în conformitate cu tratatul principal și cu anexa II privind adaptările orizontale, cu excepția unor dispoziții contrare cuprinse în prezenta anexă sau în protocoalele I-VI. Acolo unde este necesar, se menționează după fiecare act adaptările specifice acestuia.

Actele Uniunii Europene enumerate mai jos trimit la cea mai recentă versiune a acestor acte, cuprinzând cele mai recente modificări.

Domeniul de reglementare	Legislație
Infrastructura pentru taxele de drum - taxele anuale pe vehicule	Directiva 1999/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri (JO CE L 187, 20.7.1999, p. 42).
Accesul la ocupația de operator de transport rutier	Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului (JO UE L 300, 14.11.2009, p. 51).
Dispoziții sociale - Durata de conducere și perioadele de odihnă	Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului (JO UE L 102, 11.4.2006, p. 1). Regulamentul (UE) nr. 581/2010 al Comisiei din 1 iulie 2010 privind termenele maxime pentru descărcarea datelor relevante din unitățile montate pe vehicule și din cardurile conducătorilor auto (JO UE L 168, 2.7.2010, p. 16).
Tahograf	Regulamentul (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 februarie 2014 privind tahografele în transportul rutier, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului privind aparatura de înregistrare în transportul rutier și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere (JO UE L 60, 28.2.2014, p. 1). Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/68 al Comisiei din 21 ianuarie 2016 privind procedurile și specificațiile comune necesare pentru interconectarea registrelor electronice ale cardurilor de conducător auto (JO UE L 15, 22.1.2016, p. 51). Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/799 al Comisiei din 18 martie 2016 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a cerințelor pentru construirea, testarea, instalarea, operarea și repararea tahografelor și a componentelor acestora (JO UE L 139, 26.5.2016, p. 1). Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 privind aparatura de înregistrare în transportul rutier (JO CE L 370, 31.12.1985, p. 8). (a se vedea însă articolul 46 din Regulamentul (UE) nr. 165/2014)
Asigurarea aplicării legislației sociale	Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 și (CEE) nr. 3821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier și de abrogare a Directivei 88/599/CEE a Consiliului (JO UE L 102, 11.4.2006, p. 35).
Formularul de atestare a activităților	Decizia 2007/230/CE a Comisiei din 12 aprilie 2007 privind formularul referitor la legislația socială în domeniul transporturilor rutiere (JO UE L 99, 14.4.2007, p. 14).
Timpul de lucru	Directiva 2002/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier (JO CE L 80, 23.3.2002, p. 35).
Echipamente sub presiune transportabile	Directiva 2010/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2010 privind echipamentele sub presiune transportabile și de abrogare a Directivelor 76/767/CEE, 84/525/CEE, 84/526/CEE, 84/527/CEE și 1999/36/CE ale Consiliului (JO UE L 165, 30.6.2010, p. 1).

Domeniul de reglementare	Legislație
Inspecția tehnică auto	Directiva 2014/45/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind inspecția tehnică periodică a autovehiculelor și a remorcilor acestora și de abrogare a Directivei 2009/40/CE (JO UE L 127, 29.4.2014, p. 51). Directiva 2009/40/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind inspecția tehnică auto pentru autovehicule și remorcile acestora (JO UE L 141, 6.6.2009, p. 12). (a se vedea însă articolul 24 din Directiva 2014/45/UE)
Controlul în trafic	Directiva 2014/47/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind controlul tehnic în trafic al vehiculelor comerciale care circulă în Uniune și de abrogare a Directivei 2000/30/CE (JO UE L 127, 29.4.2014, p. 134). Directiva 2000/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2000 privind controlul tehnic rutier al vehiculelor utilitare care circulă în Comunitate (JO CE L 203, 10.8.2000, p. 1). (a se vedea însă articolul 27 din Directiva 2014/47/UE)
Dispozitive limitatoare de viteză	Directiva 92/6/CEE a Consiliului din 10 februarie 1992 privind instalarea și utilizarea dispozitivelor limitatoare de viteză pentru anumite categorii de vehicule din cadrul Comunității (JO CE L 57, 2.3.1992, p. 27).
Centuri de siguranță	Directiva 91/671/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991 privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de fixare a copiilor în scaune în vehicule (JO CE L 373, 31.12.1991, p. 26).
Oglinzi	Directiva 2007/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 iulie 2007 privind postechiparea cu oglinzi retrovizoare a vehiculelor grele pentru transportul de mărfuri înmatriculate în Comunitate (JO UE L 184, 14.7.2007, p. 25).
Documente de înmatriculare	Directiva 1999/37/CE a Consiliului din 29 aprilie 1999 privind documentele de înmatriculare pentru vehicule (JO CE L 138, 1.6.1999, p. 57). Directiva 2006/103/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 de adaptare a anumitor directive în domeniul politicii privind transporturile, având în vedere aderarea Bulgariei și a României (JO UE L 363, 20.12.2006, p. 344).
Formarea conducătorilor auto	Directiva 2003/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2003 privind calificarea inițială și formarea periodică a conducătorilor auto ai anumitor vehicule rutiere destinate transportului de mărfuri sau de pasageri, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului și a Directivei 91/439/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 76/914/CEE a Consiliului (JO UE L 226, 10.9.2003, p. 4).
Permisul de conducere	Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (JO UE L 403, 30.12.2006, p. 18). Regulamentul (UE) nr. 383/2012 al Comisiei din 4 mai 2012 de stabilire a cerințelor tehnice cu privire la permisele de conducere care conțin un mediu de stocare (microcip) (JO UE L 120, 5.5.2012, p. 1).
Schimbul transfrontalier de informații	Directiva (UE) 2015/413 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2015 de facilitare a schimbului transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră (JO UE L 68, 13.3.2015, p. 9).
Transportul intern al mărfurilor periculoase	Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO UE L 260, 30.9.2008, p. 13).
Controlul transportului de mărfuri periculoase	Directiva 95/50/CE a Consiliului din 6 octombrie 1995 privind procedurile unitare de control în transportul rutier de mărfuri periculoase (JO CE L 249, 17.10.1995, p. 35).
Tuneluri	Directiva 2004/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind cerințele minime de siguranță pentru tunelurile din Rețeaua rutieră transeuropeană (JO UE L 167, 30.4.2004, p. 39).
Gestionarea siguranței infrastructurii rutiere	Directiva 2008/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind gestionarea siguranței infrastructurii rutiere (JO UE L 319, 29.11.2008, p. 59).

Domeniul de reglementare	Legislație
Dimensiunile și greutatea vehiculelor	Directiva 96/53/CE a Consiliului din 25 iulie 1996 de stabilire, pentru anumite vehicule rutiere care circulă în interiorul Comunității, a dimensiunilor maxime autorizate în traficul național și internațional și a greutății maxime autorizate în traficul internațional (JO CE L 235, 17.9.1996, p. 59).
Drepturile pasagerilor	Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO UE L 55, 28.2.2011, p. 1).
Vehiculele nepoluante și/sau infrastructura pentru combustibilii alternativi	Directiva 2009/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic (JO UE L 120, 15.5.2009, p. 5). Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi (JO UE L 307, 28.10.2014, p. 1).
Sisteme de transport inteligente	Directiva 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind cadrul pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport (JO UE L 207, 6.8.2010, p. 1). Decizia de punere în aplicare 2011/453/UE a Comisiei din 13 iulie 2011 de adoptare a orientărilor de raportare de către statele membre în temeiul Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO UE L 193, 23.7.2011, p. 48). Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/209 a Comisiei din 12 februarie 2016 privind o cerere de standardizare adresată organizațiilor europene de standardizare cu privire la sistemele de transport inteligente (STI) în zonele urbane, în sprijinul Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrul pentru implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier și pentru interfețele cu alte moduri de transport (JO UE L 39, 16.2.2016, p. 48). Regulamentul delegat (UE) nr. 305/2013 al Comisiei din 26 noiembrie 2012 de completare a Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește furnizarea în mod armonizat a unui sistem eCall interoperabil la nivelul UE (JO UE L 91, 3.4.2013, p. 1). Regulamentul delegat (UE) nr. 885/2013 al Comisiei din 15 mai 2013 de completare a Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind STI în ceea ce privește furnizarea de servicii de informații referitoare la locuri de parcare sigure și securizate pentru camioane și vehicule comerciale (JO UE L 247, 18.9.2013, p. 1). Regulamentul delegat (UE) nr. 886/2013 al Comisiei din 15 mai 2013 de completare a Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește datele și procedurile pentru furnizarea către utilizatori, în mod gratuit, atunci când este posibil, a unor informații minime universale în materie de trafic referitoare la siguranța rutieră (JO UE L 247, 18.9.2013, p. 6). Regulamentul delegat (UE) 2015/962 al Comisiei din 18 decembrie 2014 de completare a Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește prestarea la nivelul UE a unor servicii de informare în timp real cu privire la trafic (JO UE L 157, 23.6.2015, p. 21). Decizia nr. 585/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind implementarea serviciului eCall interoperabil la nivelul UE (JO UE L 164, 3.6.2014, p. 6).
Sistemele de taxare rutieră	Directiva 2004/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind interoperabilitatea sistemelor de taxare rutieră electronică în cadrul Comunității (JO UE L 166, 30.4.2004, p. 124). Decizia 2009/750/CE a Comisiei din 6 octombrie 2009 privind definirea serviciului european de taxare rutieră electronică și a elementelor tehnice ale acestuia (JO UE L 268, 13.10.2009, p. 11).
Omologarea de tip	Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru) (JO UE L 263, 9.10.2007, p. 1).

ANEXA I.4

NORME APLICABILE TRANSPORTULUI MARITIM

„Dispozițiile aplicabile” ale următoarelor acte ale Uniunii Europene sunt aplicabile în conformitate cu tratatul principal și cu anexa II privind adaptările orizontale, cu excepția unor dispoziții contrare cuprinse în prezenta anexă sau în protocoalele I-VI. Acolo unde este necesar, se menționează după fiecare act adaptările specifice acestuia.

Actele Uniunii Europene enumerate mai jos trimit la cea mai recentă versiune a acestor acte, cuprinzând cele mai recente modificări.

Domeniul de reglementare	Legislație
Politica maritimă	Regulamentul (UE) nr. 1255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2011 de instituire a unui program de susținere a continuării dezvoltării unei politici maritime integrate (JO UE L 321, 5.12.2011, p. 1).
Accesul la piață	Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim) (JO CE L 364, 12.12.1992, p. 7). Regulamentul (CEE) nr. 4055/86 al Consiliului din 22 decembrie 1986 de aplicare a principiului libertății de a presta servicii în transporturile maritime între state membre și între state membre și țări terțe (JO CE L 378, 31.12.1986, p. 1). Regulamentul (CE) nr. 789/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind transferul în alt registru al cargoboturilor și al navelor de pasageri în interiorul Comunității și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 613/91 al Consiliului (JO UE L 138, 30.4.2004, p. 19). Regulamentul (CEE) nr. 4058/86 al Consiliului din 22 decembrie 1986 privind o acțiune coordonată de garantare a accesului liber la traficul transoceanic (JO CE L 378, 31.12.1986, p. 21).
Relații internaționale	Regulamentul (CEE) nr. 4057/86 al Consiliului din 22 decembrie 1986 privind practicile tarifare neloiale în transportul maritim (JO CE L 378, 31.12.1986, p. 14).
Acorduri internaționale	Decizia 2012/22/UE a Consiliului din 12 decembrie 2011 cu privire la aderarea Uniunii Europene la Protocolul din 2002 la Convenția de la Atena din 1974 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor, cu excepția articolelor 10 și 11 din acesta (JO UE L 8, 12.1.2012, p. 1). Decizia 2012/23/UE a Consiliului din 12 decembrie 2011 cu privire la aderarea Uniunii Europene la Protocolul din 2002 la Convenția de la Atena din 1974 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor, în ceea ce privește articolele 10 și 11 din acesta (JO UE L 8, 12.1.2012, p. 13).
Organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor - organizații recunoscute	Directiva 2009/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (JO UE L 131, 28.5.2009, p. 47). Decizia 2009/491/CE a Comisiei din 16 iunie 2009 privind criteriile aplicabile pentru a decide dacă performanța unui organism care acționează în numele unui stat de pavilion poate fi considerată o amenințare inacceptabilă pentru siguranță și mediu (JO UE L 162, 25.6.2009, p. 6). Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (JO UE L 131, 28.5.2009, p. 11). Regulamentul (UE) nr. 788/2014 al Comisiei din 18 iulie 2014 de stabilire a normelor detaliate pentru aplicarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu și retragere a recunoașterii organizațiilor de inspecție și control al navelor în conformitate cu articolele 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (JO UE L 214, 19.7.2014, p. 12).
Statul de pavilion	Directiva 2009/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind respectarea obligațiilor statelor de pavilion (JO UE L 131, 28.5.2009, p. 132).
Controlul statului portului	Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului (JO UE L 131, 28.5.2009, p. 57).

Domeniul de reglementare	Legislație
Monitorizarea traficului de nave	Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime și de abrogare a Directivei 93/75/CEE a Consiliului (JO CE L 208, 5.8.2002, p. 10).
Codul Internațional de Management al Siguranței	Regulamentul (CE) nr. 336/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 februarie 2006 privind aplicarea Codului Internațional de Management al Siguranței pe teritoriul Comunității și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 3051/95 al Consiliului (JO UE L 64, 4.3.2006, p. 1).
Formalitățile de raportare	Directiva 2010/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind formalitățile de raportare aplicabile navelor la sosirea în și/sau la plecarea din porturile statelor membre și de abrogare a Directivei 2002/6/CE (JO UE L 283, 29.10.2010, p. 1).
Echipamente maritime	Directiva 2014/90/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind echipamentele maritime și de abrogare a Directivei 96/98/CE a Consiliului (JO UE L 257, 28.8.2014, p. 146).
Nave de pasageri	Directiva 2003/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 aprilie 2003 privind cerințele de stabilitate specifice pentru navele de pasageri ro-ro (JO UE L 123, 17.5.2003, p. 22). Regulamentul (CE) nr. 392/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare (JO UE L 131, 28.5.2009, p. 24). Directiva 98/41/CE a Consiliului din 18 iunie 1998 privind înregistrarea persoanelor care călătoresc la bordul navelor de pasageri care operează în porturile de destinație sau de plecare din statele membre ale Comunității (JO CE L 188, 2.7.1998, p. 35). Directiva 2009/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind normele și standardele de siguranță pentru navele de pasageri (JO UE L 163, 25.6.2009, p. 1). Directiva 1999/35/CE a Consiliului din 29 aprilie 1999 privind sistemul de expertize obligatorii pentru operarea în siguranță a serviciilor regulate de feriboturi cu punte rului și ambarcațiuni rapide de pasageri (JO CE L 138, 1.6.1999, p. 1).
Siguranța navelor de pescuit	Directiva 97/70/CE a Consiliului din 11 decembrie 1997 de instituire a unui regim armonizat de siguranță pentru navele de pescuit cu lungimea de 24 de metri sau mai mare (JO CE L 34, 9.2.1998, p. 1).
Petroliere	Regulamentul (UE) nr. 530/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012 privind accelerarea introducerii cerințelor referitoare la coca dublă sau a unor standarde de proiectare echivalente pentru petrolierele cu cocă simplă (JO UE L 172, 30.6.2012, p. 3).
Vrachiere	Directiva 2001/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2001 de stabilire a cerințelor și procedurilor armonizate pentru încărcarea și descărcarea în siguranță a vrachierelor (JO CE L 13, 16.1.2002, p. 9).
Investigarea accidentelor	Directiva 2009/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim și de modificare a Directivei 1999/35/CE a Consiliului și a Directivei 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO UE L 131, 28.5.2009, p. 114). Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 651/2011 al Comisiei din 5 iulie 2011 de adoptare a regulamentului de procedură al cadrului de cooperare permanentă stabilit de statele membre în cooperare cu Comisia, în temeiul articolului 10 din Directiva 2009/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO UE L 177, 6.7.2011, p. 18). Regulamentul (UE) nr. 1286/2011 al Comisiei din 9 decembrie 2011 de adoptare a unei metodologii comune de investigare a accidentelor și incidentelor maritime elaborate în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2009/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO UE L 328, 10.12.2011, p. 36).
Asigurări	Directiva 2009/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind asigurarea proprietarilor navelor în ceea ce privește creanțele maritime (JO UE L 131, 28.5.2009, p. 128).

Domeniul de reglementare	Legislație
Poluarea cauzată de nave	Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni, inclusiv sancțiuni penale, pentru infracțiunile de poluare (JO UE L 255, 30.9.2005, p. 11).
Deșeurile provenite din exploatarea navelor	Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2000 privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură (JO CE L 332, 28.12.2000, p. 81).
Compuși organostanici	Regulamentul (CE) nr. 782/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 aprilie 2003 privind interzicerea compușilor organostanici pe nave (JO UE L 115, 9.5.2003, p. 1).
Securitate maritimă	Regulamentul (CE) nr. 725/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind consolidarea securității navelor și a instalațiilor portuare (JO UE L 129, 29.4.2004, p. 6). Directiva 2005/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind consolidarea securității portuare (JO UE L 310, 25.11.2005, p. 28). Regulamentul (CE) nr. 324/2008 al Comisiei din 9 aprilie 2008 de stabilire a procedurilor revizuite de desfășurare a inspecțiilor efectuate de către Comisie în domeniul securității maritime (JO UE L 98, 10.4.2008, p. 5).
Formarea navigatorilor	Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind nivelul minim de formare a navigatorilor (JO UE L 323, 3.12.2008, p. 33). Directiva 2005/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea reciprocă a brevetelor navigatorilor eliberate de statele membre (JO UE L 255, 30.9.2005, p. 160).
Aspectele sociale	Directiva 2013/54/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind anumite responsabilități ale statului de pavilion referitoare la respectarea și asigurarea aplicării Convenției din 2006 privind munca în domeniul maritim (JO UE L 329, 10.12.2013, p. 1). Directiva 1999/63/CE a Consiliului din 21 iunie 1999 privind Acordul de organizare a timpului de lucru al navigatorilor, încheiat între Asociația Proprietarilor de Nave din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Sindicatelor Lucrătorilor din Transporturi din Uniunea Europeană (FST) (JO CE L 167, 2.7.1999, p. 33). Directiva 1999/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind aplicarea dispozițiilor referitoare la timpul de lucru al navigatorilor la bordul navelor care fac escală în porturile Comunității (JO CE L 14, 20.1.2000, p. 29). Directiva 2009/13/CE a Consiliului din 16 februarie 2009 de punere în aplicare a acordului încheiat între Asociația Armatorilor din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) cu privire la Convenția din 2006 privind munca în domeniul maritim și de modificare a Directivei 1999/63/CE (JO UE L 124, 20.5.2009, p. 30). Directiva 92/29/CEE a Consiliului din 31 martie 1992 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru promovarea unei mai bune asistențe medicale la bordul navelor (JO CE L 113, 30.4.1992, p. 19).
Transportul maritim și pe căile navigabile interioare	Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO UE L 334, 17.12.2010, p. 1).
Echipamente sub presiune transportabile	Directiva 2010/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2010 privind echipamentele sub presiune transportabile și de abrogare a Directivelor 76/767/CEE, 84/525/CEE, 84/526/CEE, 84/527/CEE și 1999/36/CE ale Consiliului (JO UE L 165, 30.6.2010, p. 1).
Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă	Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă (JO CE L 208, 5.8.2002, p. 1).
Comitetul pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave	Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 de instituire a unui Comitet pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) și de modificare a regulamentelor privind siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (JO CE L 324, 29.11.2002, p. 1).

ANEXA I.5

NORME APLICABILE TRANSPORTULUI PE CĂILE NAVIGABILE INTERIOARE

„Dispozițiile aplicabile” ale următoarelor acte ale Uniunii Europene sunt aplicabile în conformitate cu tratatul principal și cu anexa II privind adaptările orizontale, cu excepția unor dispoziții contrare cuprinse în prezenta anexă sau în protocoalele I-VI. Acolo unde este necesar, se menționează după fiecare act adaptările specifice acestuia.

Actele Uniunii Europene enumerate mai jos trimit la cea mai recentă versiune a acestor acte, cuprinzând cele mai recente modificări.

Domeniul de reglementare	Legislație
Accesul la piață	Regulamentul nr. 1356/96/CE al Consiliului din 8 iulie 1996 privind normele comune aplicabile transportului de mărfuri sau de călători pe căile navigabile interioare între statele membre în vederea instituirii libertății de a furniza aceste servicii de transport (JO CE L 175, 13.7.1996, p. 7). Regulamentul (CEE) nr. 3921/91 al Consiliului din 16 decembrie 1991 de stabilire a condițiilor în care transportatorii nerezidenți pot transporta mărfuri sau călători pe căile navigabile interioare în interiorul unui stat membru (JO CE L 373, 31.12.1991, p. 1). Regulamentul (CE) nr. 718/99 al Consiliului din 29 martie 1999 privind politica capacității flotei Comunității cu scopul de a promova transportul pe căile navigabile interioare (JO CE L 90, 2.4.1999, p. 1). Directiva 96/75/CE a Consiliului din 19 noiembrie 1996 privind sistemele de navlosire și de stabilire a prețurilor în transportul național și internațional pe căile navigabile interioare în Comunitate (JO CE L 304, 27.11.1996, p. 12). Regulamentul (CEE) nr. 2919/85 al Consiliului din 17 octombrie 1985 privind stabilirea condițiilor de acces la regimul rezervat prin Convenția revizuită privind navigația pe Rin a navelor care aparțin navigației pe Rin (JO CE L 280, 22.10.1985, p. 4).
Accesul la profesie	Directiva 87/540/CEE a Consiliului din 9 noiembrie 1987 privind inițierea profesiei de operator de transport de mărfuri pe cale navigabilă în transportul național și internațional și privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și altor titluri oficiale de calificare pentru această activitate (JO CE L 322, 12.11.1987, p. 20).
CertIFICATELE CONDUCĂTORILOR DE NAVĂ	Directiva 91/672/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991 privind recunoașterea reciprocă a brevetelor naționale ale conducătorilor de navă pentru transportul de mărfuri și călători pe căile navigabile interioare (JO CE L 373, 31.12.1991, p. 29). Directiva 96/50/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 privind armonizarea condițiilor de obținere a brevetelor de comandant de navă pentru transportul de mărfuri și călători pe căile navigabile interioare din Comunitate (JO CE L 235, 17.9.1996, p. 31).
Cerințe tehnice și de siguranță	Directiva 2009/100/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind recunoașterea reciprocă a certificatelor de navigație pentru navele de navigație interioară (JO UE L 259, 2.10.2009, p. 8). Directiva (UE) 2016/1629 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 septembrie 2016 de stabilire a cerințelor tehnice pentru navele de navigație interioară, de modificare a Directivei 2009/100/CE și de abrogare a Directivei 2006/87/CE (JO UE L 252, 16.9.2016, p. 118). Directiva 2006/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 de stabilire a cerințelor tehnice pentru navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 82/714/CEE a Consiliului (JO UE L 389, 30.12.2006, p. 1). (a se vedea însă articolul 38 din Directiva (UE) 2016/1629)
Transportul intern al mărfurilor periculoase:	Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO UE L 260, 30.9.2008, p. 13).
Servicii de informații fluviale	Directiva 2005/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind serviciile de informații fluviale (RIS) armonizate pe căile navigabile interioare de pe teritoriul Comunității (JO UE L 255, 30.9.2005, p. 152). Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 909/2013 al Comisiei din 10 septembrie 2013 privind specificațiile tehnice pentru sistemul de afișare a hărților electronice și de informații pentru navigația interioară (sistemul ECDIS interior) menționat în Directiva 2005/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO UE L 258, 28.9.2013, p. 1).

Domeniul de reglementare	Legislație
	Regulamentul (UE) nr. 164/2010 al Comisiei din 25 ianuarie 2010 privind specificațiile tehnice pentru raportarea electronică a navelor în navigația interioară menționate la articolul 5 din Directiva 2005/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de informații fluviale (RIS) armonizate pe căile navigabile interioare de pe teritoriul Comunității (JO UE L 57, 6.3.2010, p. 1). Regulamentul (CE) nr. 416/2007 al Comisiei din 22 martie 2007 privind specificațiile tehnice ale notificărilor transmise comandanților de nave menționate la articolul 5 din Directiva 2005/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de informații fluviale (RIS) armonizate pe căile navigabile interioare de pe teritoriul Comunității (JO UE L 105, 23.4.2007, p. 88). Regulamentul (CE) nr. 415/2007 al Comisiei din 13 martie 2007 privind specificațiile tehnice pentru sistemele de urmărire și reperare a navelor menționate la articolul 5 din Directiva 2005/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de informații fluviale (RIS) armonizate pe căile navigabile interioare de pe teritoriul Comunității (JO UE L 105, 23.4.2007, p. 35). Regulamentul (CE) nr. 414/2007 al Comisiei din 13 martie 2007 privind orientările tehnice pentru planificarea, punerea în aplicare și utilizarea operațională a serviciilor de informații fluviale (RIS) menționate la articolul 5 din Directiva 2005/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de informații fluviale (RIS) armonizate pe căile navigabile interioare de pe teritoriul Comunității (JO UE L 105, 23.4.2007, p. 1).
Mediu	Directiva 2009/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește specificațiile pentru benzine și motorine, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului în ceea ce privește specificațiile pentru carburanții folosiți de navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 93/12/CEE (JO UE L 140, 5.6.2009, p. 88). Regulamentul (UE) 2016/1628 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind cerințele referitoare la limitele emisiilor de poluanți gazoși și de particule poluante și omologarea de tip pentru motoarele cu ardere internă pentru echipamentele mobile fără destinație rutieră, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1024/2012 și (UE) nr. 167/2013 și de modificare și abrogare a Directivei 97/68/CE (JO UE L 252, 16.9.2016, p. 53).
	Directiva 97/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1997 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile împotriva emisiei de poluanți gazoși și de pulberi provenind de la motoarele cu ardere internă care urmează să fie instalate pe echipamentele mobile fără destinație rutieră (JO CE L 59, 27.2.1998, p. 1). (a se vedea însă articolul 64 din regulamentul (UE) 2016/1628) Directiva 2004/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 de modificare a Directivei 97/68/CE de apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile împotriva emisiei de poluanți gazoși și de pulberi provenind de la motoarele cu ardere internă care urmează să fie instalate pe echipamentele mobile fără destinație rutieră (JO UE L 146, 30.4.2004, p. 1).
Transportul maritim și pe căile navigabile interioare	Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO UE L 334, 17.12.2010, p. 1).

ANEXA I.6

NORME DE MEDIU APPLICABILE ÎN SECTORUL TRANSPORTURILOR

„Dispozițiile aplicabile” ale următoarelor acte ale Uniunii Europene sunt aplicabile în conformitate cu tratatul principal și cu anexa II privind adaptările orizontale, cu excepția unor dispoziții contrare cuprinse în prezenta anexă sau în protocoalele I-VI. Acolo unde este necesar, se menționează după fiecare act adaptările specifice acestuia.

Actele Uniunii Europene enumerate mai jos trimit la cea mai recentă versiune a acestor acte, cuprinzând cele mai recente modificări.

Domeniul de reglementare	Legislație
Evaluarea efectelor	Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO UE L 26, 28.1.2012, p. 1). și Convenția privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier din 1991 (Convenția Espoo). Toate proiectele care intră sub incidența prezentului tratat vor fi supuse unei evaluări a impactului asupra mediului în conformitate cu normele Uniunii. În plus, aspectele transfrontaliere ar trebui tratate în conformitate cu cerințele Convenției Espoo. Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO CE L 197, 21.7.2001, p. 30). și Protocolul privind evaluarea strategică de mediu la Convenția Espoo (Protocolul SEA). Toate planurile și programele din sectorul transporturilor vor fi supuse, după caz, unei evaluări de mediu similare evaluării prevăzute în Directiva 2001/42/CE. În plus, aspectele transfrontaliere ar trebui tratate în conformitate cu cerințele Protocolului SEA la Convenția Espoo.
Conservarea	Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO CE L 206, 22.7.1992, p. 7). Dacă un proiect este susceptibil să afecteze situri cu importanță în conservarea naturii, se va efectua o evaluare adecvată a conservării naturii, care să corespundă evaluării prevăzute la articolul 6 din Directiva 92/43/CEE.
Combustibili	Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului (JO CE L 350, 28.12.1998, p. 58). Directiva (UE) 2016/802 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi (JO UE L 132, 21.5.2016, p. 58).
Politica în domeniul apei	Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO CE L 327, 22.12.2000, p. 1). Toate proiectele de transport legate de navigație care intră sub incidența prezentului tratat ar trebui dezvoltate și implementate în conformitate cu articolul 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE. Toate proiectele de transport legate de navigație care intră sub incidența prezentului tratat ar trebui efectuate, după caz, în conformitate cu Declarația comună privind navigația interioară și sustenabilitatea ecologică în bazinul fluvial al Dunării, astfel cum a fost aprobată de Comisia Internațională pentru Protecția Fluviului Dunărea (ICPDR), de Comisia Dunării și de Comisia pentru râul Sava.

ANEXA I.7

NORME PRIVIND ACHIZIȚIILE PUBLICE, APLICABILE ÎN SECTORUL TRANSPORTURILOR

„Dispozițiile aplicabile” ale următoarelor acte ale Uniunii Europene sunt aplicabile în conformitate cu tratatul principal și cu anexa II privind adaptările orizontale, cu excepția unor dispoziții contrare cuprinse în prezenta anexă sau în proto-coalele I-VI. Acolo unde este necesar, se menționează după fiecare act adaptările specifice acestuia.

Actele Uniunii Europene enumerate mai jos trimit la cea mai recentă versiune a acestor acte, cuprinzând cele mai recente modificări.

Domeniul de reglementare	Legislație
Proceduri de revizuire	Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO CE L 395, 30.12.1989, p. 33). Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor (JO CE L 76, 23.3.1992, p. 14).
Proceduri de achiziții	Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO UE L 94, 28.3.2014, p. 1). Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO UE L 94 28.3.2014, p. 65). Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO UE L 94 28.3.2014, p. 243). Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1986 al Comisiei din 11 noiembrie 2015 de stabilire a formularelor standard pentru publicarea anunțurilor în domeniul achizițiilor publice și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 842/2011 (JO UE L 296, 12.11.2015, p. 1).
Servicii publice	Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO UE L 315, 3.12.2007, p. 1).

ANEXA II

ADAPTĂRI ORIZONTALE ȘI ANUMITE NORME PROCEDURALE

Dispozițiile actelor specificate în anexa I sunt aplicabile în conformitate cu tratatul principal și cu punctele 1-3 din prezenta anexă, cu excepția cazului în care sunt prevăzute dispoziții contrare în anexa I. Adaptările specifice necesare actelor individuale sunt menționate în anexa I.

Prezentul tratat se aplică în conformitate cu normele procedurale prevăzute la punctele 4 și 6 din prezenta anexă.

1. PĂRȚILE INTRODUCTIVE ALE ACTELOR

Preambulurile actelor specificate nu sunt adaptate scopurilor prezentului tratat. Acestea sunt relevante în măsura în care sunt necesare pentru interpretarea și aplicarea corespunzătoare, în cadrul prezentului tratat, a dispozițiilor conținute în aceste acte.

2. TERMINOLOGIA SPECIFICĂ A ACTELOR

Următoarele noțiuni utilizate în cadrul actelor menționate în anexa I au următoarea semnificație:

- (a) prin „Comunitatea Europeană”, „Comunitate”, „Uniunea Europeană” și „Uniune” se înțelege „Zona Comunității transporturilor”;
- (b) prin „dreptul Comunității”, „legislația Comunității”, „instrumentele Comunității”, „dreptul Uniunii”, „legislația Uniunii”, „instrumentele Uniunii” și „tratate”, atunci când se referă la Tratatul privind Uniunea Europeană sau la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, se înțelege „Tratatul de instituire a Comunității transporturilor”;
- (c) prin „infrastructură feroviară” se înțelege „infrastructura feroviară din zona Comunității transporturilor”;
- (d) prin „infrastructură rutieră” se înțelege „infrastructura rutieră din zona Comunității transporturilor”;
- (e) prin „infrastructură aeroportuară” se înțelege „infrastructura aeroportuară din zona Comunității transporturilor”;
- (f) prin „infrastructura căilor navigabile interioare” se înțelege „infrastructura căilor navigabile interioare din zona Comunității transporturilor”;
- (g) prin „Jurnalul Oficial al Comunităților Europene” sau „Jurnalul Oficial al Uniunii Europene” se înțeleg „Monitoarele Oficiale ale părților contractante”.

3. TRIMITERI LA STATELE MEMBRE

Fără a aduce atingere punctului 4 al prezentei anexe, ori de câte ori actele specificate în anexa I fac trimitere la „statul membru” sau la „statele membre”, aceste trimiteri se interpretează ca incluzând, pe lângă statele membre ale UE, și părțile din sud-estul Europei.

4. DISPOZIȚII PRIVIND COMITETELE UNIUNII EUROPENE ȘI CONSULTAREA PĂRȚILOR DIN SUD-ESTUL EUROPEI

Experții părților din sud-estul Europei sunt consultați de către Comisia Europeană și li se acordă posibilitatea de a prezenta recomandări, de fiecare dată când actele specificate în anexa I prevăd consultarea de către Comisia Europeană a Comitetelor Uniunii Europene și posibilitatea prezentării de recomandări sau de poziții.

Fiecare consultare constă într-o reuniune prezidată de Comisia Europeană și are loc în cadrul comitetului director regional, la invitația Comisiei Europene, înainte de consultarea comitetului de resort al Uniunii Europene. Comisia Europeană pune la dispoziția fiecărei părți din sud-estul Europei toate informațiile necesare, cu cel puțin două săptămâni înaintea reuniunii, exceptând cazul în care circumstanțe specifice impun un termen mai scurt.

Părțile din sud-estul Europei sunt invitate să își prezinte opiniile în fața Comisiei Europene. Comisia Europeană ține seama în mod corespunzător de recomandările formulate de către părțile din sud-estul Europei.

Dispozițiile menționate mai sus nu se aplică în ceea ce privește aplicarea normelor de concurență prevăzute în prezentul tratat, care sunt reglementate de procedurile de consultare specifice prevăzute în anexa III.

5. COOPERAREA ȘI SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Pentru a facilita exercitarea competențelor relevante ale autorităților competente ale părților contractante, aceste autorități fac schimb reciproc, la cerere, de toate informațiile necesare funcționării corespunzătoare a prezentului tratat.

6. TRIMITERI LA REGIMUL LINGVISTIC

Părțile contractante au dreptul să folosească, în cadrul procedurilor stabilite în cadrul prezentului tratat și fără a aduce atingere anexei IV, orice limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene sau a unei alte părți contractante. Cu toate acestea, părțile contractante sunt conștiente de faptul că folosirea limbii engleze facilitează aceste proceduri. În cazul în care într-un act oficial se utilizează o limbă care nu este limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene, se prezintă simultan o traducere a acestui act într-o limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene, având în vedere dispoziția din teza precedentă. În cazul în care o parte contractantă intenționează să folosească, în cadrul unei proceduri orale, o limbă care nu este limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene, partea contractantă respectivă asigură interpretarea simultană în limba engleză.

ANEXA III

NORME PRIVIND CONCURENȚA ȘI AJUTOARELE DE STAT PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 17 DIN TRATATUL PRINCIPAL*Articolul 1***Monopoluri de stat**

O parte din sud-estul Europei adaptează în mod progresiv toate monopolurile de stat de natură comercială astfel încât să asigure că, la sfârșitul celei de-a doua perioade prevăzute în protocolul la prezentul tratat, care conține măsurile tranzitorii cu privire la partea din sud-estul Europei implicată, nu există nicio discriminare între resortisanții părților contractante în ceea ce privește condițiile în care sunt procurate și comercializate mărfurile. Comitetul director regional este informat despre măsurile adoptate pentru atingerea acestui obiectiv.

*Articolul 2***Armonizarea legislației privind ajutoarele de stat și concurența**

(1) Părțile contractante recunosc importanța armonizării legislației actuale a părților din sud-estul Europei în domeniul ajutoarelor de stat și al concurenței cu cea a Uniunii Europene. Părțile din sud-estul Europei depun toate eforturile pentru a se asigura că legile lor actuale și viitoare privind ajutoarele de stat și concurența sunt aliniate treptat la *acquis*.

(2) Această armonizare începe după intrarea în vigoare a prezentului tratat și se extinde treptat asupra tuturor elementelor dispozițiilor Uniunii Europene privind ajutoarele de stat și concurența prevăzute în prezenta anexă, până la sfârșitul celei de-a doua perioade prevăzute în protocolul la prezentul tratat care conține măsurile tranzitorii cu privire la partea vizată din sud-estul Europei. De asemenea, partea vizată din sud-estul Europei definește, prin acord cu Comisia Europeană, modalitățile de monitorizare a procesului de armonizare a legislației și cele privind măsurile necesare de asigurare a aplicării legii.

*Articolul 3***Norme privind concurența și alte dispoziții economice**

(1) Următoarele practici sunt incompatibile cu funcționarea adecvată a prezentului tratat, în măsura în care pot să afecteze comerțul dintre două sau mai multe părți contractante:

- (a) toate acordurile dintre întreprinderi, deciziile asociațiilor de întreprinderi și practicile concertate între întreprinderi care au ca obiect sau ca efect împiedicarea, restricționarea sau denaturarea concurenței;
- (b) folosirea în mod abuziv, de către una sau mai multe întreprinderi, a unei poziții dominante pe teritoriile părților contractante, în întregime sau pe o parte substanțială a acestora;
- (c) orice ajutoare de stat care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a anumitor produse.

(2) Orice practici contrare prezentului articol sunt evaluate pe baza criteriilor care decurg din aplicarea normelor în materie de concurență aplicabile în Uniunea Europeană, în special din articolele 93, 101, 102, 106, 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și pe baza instrumentelor interpretative adoptate de instituțiile Uniunii Europene.

(3) Fiecare parte din sud-estul Europei se asigură că se încredințează unui organism public independent din punct de vedere operațional competențele necesare pentru aplicarea în totalitate a alineatului (1) literelor (a) și (b), cu privire la întreprinderile private și publice și la întreprinderile cărora le-au fost acordate drepturi speciale.

(4) Fiecare parte din sud-estul Europei desemnează sau înființează o autoritate independentă din punct de vedere operațional căreia îi sunt încredințate competențele necesare pentru aplicarea în totalitate a alineatului (1) litera (c). Această autoritate are, între altele, competența de a autoriza schemele de ajutor de stat și subvențiile de ajutor individual acordate în conformitate cu alineatul (2), precum și competența de a cere recuperarea ajutorului de stat care a fost acordat ilegal.

- (5) Fiecare parte contractantă asigură transparența în domeniul ajutoarelor de stat, între altele, prin punerea la dispoziția celorlalte părți contractante, în mod regulat, a unui raport anual sau a unui instrument echivalent, pe baza metodologiei și a prezentării raportului Uniunii Europene privind ajutoarele de stat. La cererea unei părți contractante, o altă parte contractantă furnizează informații privind cazuri individuale specifice de ajutor de stat.
- (6) Fiecare parte din sud-estul Europei stabilește un inventar complet al schemelor de ajutoare de stat instituite înainte de înființarea autorității prevăzute la alineatul (4) și aliniază aceste scheme de ajutoare la criteriile prevăzute la alineatul (2).
- (7) (a) În sensul aplicării dispozițiilor de la alineatul (1) litera (c), părțile contractante recunosc că, în decursul perioadelor prevăzute în protocolul la prezentul tratat care conține măsurile tranzitorii cu privire la o parte din sud-estul Europei, orice ajutor de stat acordat de această parte din sud-estul Europei se evaluează ținând cont de faptul că partea implicată din sud-estul Europei urmează să fie privită ca o regiune identică cu acele regiuni ale Uniunii Europene în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut, astfel cum se prevede la articolul 107 alineatul (3) litera (a) din Tratatul de instituire a Uniunii Europene.
- (b) Până la sfârșitul primei perioade prevăzute în protocolul la prezentul tratat care conține măsurile tranzitorii cu privire la o parte din sud-estul Europei, respectiva parte prezintă Comisiei Europene valorile sale referitoare la PIB-ul pe cap de locuitor, armonizate la nivelul NUTS II. Autoritatea prevăzută la alineatul (4) și Comisia Europeană evaluează apoi, împreună, eligibilitatea regiunilor părții implicate din sud-estul Europei, precum și intensitatea maximă a ajutorului în legătură cu aceasta, în scopul elaborării hărții de ajutor regional pe baza orientărilor relevante ale Uniunii Europene.
- (8) În cazul în care una dintre părțile contractante consideră că o practică specifică este incompatibilă cu dispozițiile de la alineatul (1), ea poate să ia măsuri adecvate, după consultări în cadrul comitetului director regional sau după treizeci de zile lucrătoare de la solicitarea acestei consultări.
- (9) Părțile contractante fac schimb de informații ținând cont de restricțiile impuse de cerințele privind secretul profesional și de afaceri.
-

ANEXA IV

SESIZAREA CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE**1. Principii generale referitoare la articolul 19 din tratatul principal**

- (1) Dispozițiile din Protocolul privind statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, denumită în continuare „Curtea de Justiție”, și din regulamentul său de procedură care conțin trimiteri la hotărâri preliminare se aplică, în măsura în care acest lucru este adecvat, solicitărilor de hotărâri preliminare prezentate de către o instanță sau un tribunal al unei părți din sud-estul Europei, pe baza articolului 19 din tratatul principal.
- (2) În aceste cazuri, părțile din sud-estul Europei au, în cadrul prezentului tratat, aceleași drepturi de a prezenta observații Curții de Justiție ca și statele membre ale UE.

2. Limite și modalități ale procedurii stabilite la articolul 19 din tratatul principal

- (1) Atunci când, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din tratatul principal, o parte din sud-estul Europei adoptă o decizie privind limitele și modalitățile de sesizare a Curții de Justiție, decizia este necesar să specifice fie:
 - (a) că orice instanță sau tribunal al părții din sud-estul Europei ale cărei hotărâri nu mai pot fi atacate în conformitate cu legislația națională are obligația de a solicita Curții de Justiție pronunțarea unei hotărâri preliminare cu privire la o cauză pe care o are pe rol și care privește valabilitatea sau interpretarea prezentului tratat sau a unei dispoziții prevăzute la articolul 19 din tratatul principal, în cazul în care instanța sau tribunalul respectiv consideră că pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești este necesară pronunțarea unei hotărâri de către Curtea de Justiție; fie
 - (b) că orice instanță sau tribunal al acelei părți din sud-estul Europei poate solicita Curții de Justiție să pronunțe o hotărâre preliminară cu privire la o cauză care i-a fost sesizată și care privește valabilitatea sau interpretarea prezentului tratat sau a unei dispoziții prevăzute la articolul 19 din tratatul principal, în cazul în care acea instanță sau acel tribunal consideră că pentru a putea pronunța o hotărâre judecătorească este necesară pronunțarea unei hotărâri de către Curtea de Justiție.
- (2) Normele de punere în aplicare a articolului 19 din tratatul principal se întemeiază pe principiile cuprinse în dispozițiile legale care reglementează funcționarea Curții de Justiție, inclusiv dispozițiile relevante din Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, din statutul și regulamentul de procedură al Curții de Justiție, precum și pe jurisprudența acesteia. În cazul în care ia o decizie privind normele de punere în aplicare a acestei dispoziții, partea din sud-estul Europei ia de asemenea în considerare orientările emise de Curtea de Justiție către instanțele și tribunalele naționale în legătură cu inițierea pronunțării de hotărâri preliminare.

3. Litigiile sesizate Curții de Justiție în conformitate cu articolul 37 alineatul (3) din tratatul principal

Dispozițiile din Protocolul privind statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și din regulamentul său de procedură care vizează litigiile sesizate Curții în conformitate cu articolul 273 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se aplică, în măsura în care acest lucru este adecvat, litigiilor sesizate Curții, în conformitate cu articolul 37 alineatul (3) din tratatul principal.

4. Sesizarea Curții de Justiție și limbile de lucru

Părțile din sud-estul Europei au dreptul să folosească orice limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene sau a altei părți din sud-estul Europei în cadrul procedurilor de la Curtea de Justiție stabilite în cadrul prezentului tratat. În cazul în care într-un act oficial se utilizează o limbă care nu este limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene, se prezintă simultan o traducere a acestui act în limba franceză. În cazul în care o parte din sud-estul Europei intenționează să folosească, în cadrul unei proceduri orale, o limbă care nu este limbă oficială a instituțiilor Uniunii Europene, partea contractantă respectivă asigură interpretarea simultană în limba franceză.

ANEXA V

CONTRIBUȚIA LA BUGETUL COMUNITĂȚII TRANSPORTURILOR

Părți	Contribuție în procente
Uniunea Europeană	80,00
Republica Albania	3,20
Bosnia și Herțegovina	3,55
fosta Republică iugoslavă a Macedoniei	2,88
Kosovo *	2,57
Munte negru	2,38
Republica Serbia	5,42

Contribuția este împărțită în două părți: 80 % revin Uniunii Europene și 20 % revin celor șase părți din sud-estul Europei.

Cota de 20 % care revine părților din sud-estul Europei va fi împărțită, la rândul ei, după cum urmează: fiecare parte contribuie cu 2 % la buget, iar restul de 8 % se va repartiza între cele șase părți din sud-estul Europei, în conformitate cu ponderea fiecăreia în PIB-ul total al părților din sud-estul Europei.

* Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCSONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

PROTOCOLUL I

DISPOZIȚII TRANZITORII ÎNTRE UNIUNEA EUROPEANĂ, PE DE O PARTE, ȘI REPUBLICA ALBANIA, PE DE ALTĂ PARTE

I. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport feroviar

ARTICOLUL 1

- (1) Prima perioadă de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei verificări realizate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Republica Albania, denumită în continuare „Albania”, îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din prezenta secțiune.
- (2) A doua perioadă de tranziție se întinde de la sfârșitul primei perioade de tranziție până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Albania îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din prezenta secțiune.
- (3) La sfârșitul primei perioade de tranziție, Albania poate să solicite Comisiei Europene să i se evalueze progresul în conformitate cu articolul 40 din tratatul principal, în vederea trecerii directe la integrarea pieței, în conformitate cu articolul 11 din tratatul principal.

ARTICOLUL 2

- (1) Până la sfârșitul primei perioade de tranziție, Albania:
 - (a) va fi pus în aplicare întreaga legislație din domeniul transporturilor feroviare prevăzută în anexa I;
 - (b) va fi făcut suficiente progrese în ceea ce privește aplicarea normelor referitoare la ajutoarele de stat și concurență incluse într-un acord menționat la articolul 17 din tratatul principal sau în anexa III, după caz.
- (2) Până la sfârșitul celei de-a doua perioade de tranziție, Albania aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație din domeniul feroviar și normele referitoare la ajutoarele de stat și la concurență menționate la alineatul (1).

ARTICOLUL 3

- (1) În pofida articolului 1 alineatul (1) din tratatul principal:
 - (a) în timpul primei perioade de tranziție, întreprinderilor feroviare cărora li s-a acordat licență în Albania li se acordă acces la infrastructura feroviară din Albania;
 - (b) în timpul celei de-a doua perioade de tranziție, întreprinderilor feroviare cărora li s-a acordat licență în Albania li se permite exercitarea drepturilor de trafic prevăzute în legislația feroviară menționată în anexa I, pe infrastructura feroviară a oricărei alte părți din sud-estul Europei.

II. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport maritim

ARTICOLUL 1

- (1) Prima perioadă de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din prezenta secțiune.
- (2) A doua perioadă de tranziție se întinde de la sfârșitul primei perioade de tranziție până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Albania îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din prezenta secțiune.

ARTICOLUL 2

(1) Până la sfârșitul primei perioade de tranziție:

- (a) Albania va fi pus în aplicare întreaga legislație maritimă prevăzută în anexa I, cu excepția Regulamentului (CEE) nr. 3577/92;
- (b) resortisanții Albaniei și companiile de transport maritim stabilite în Albania se bucură de dreptul de a transporta călători sau mărfuri pe mare între oricare port al unui stat membru și oricare port sau instalație marină a unui alt stat membru sau a unei țări care nu este stat membru al Uniunii Europene. Aceeași dispoziție se aplică, de asemenea, resortisanților Albaniei stabiliți în afara Albaniei și companiilor maritime stabilite în afara Albaniei și controlate de resortisanți ai Albaniei, în cazul în care navele lor sunt înmatriculate în Albania în conformitate cu legislația acesteia.

În mod reciproc, proprietarii de nave din Uniune au dreptul de a transporta călători sau mărfuri pe mare între oricare port sau instalație marină a unui stat membru al UE și Albania și între oricare port sau instalație marină a unei țări care nu este stat membru al Uniunii Europene și Albania. Aceeași dispoziție se aplică resortisanților statelor membre ale UE stabiliți în afara Uniunii Europene și companiilor maritime stabilite în afara Uniunii Europene și controlate de resortisanți ai un stat membru al UE, în cazul în care navele lor sunt înmatriculate în respectivul stat membru al UE în conformitate cu legislația acestuia.

(2) Până la sfârșitul celei de-a doua perioade de tranziție:

- (a) Albania aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație prevăzută în anexa I;
- (b) proprietarilor de nave din Uniune care operează nave ce sunt înmatriculate într-un stat membru al UE sau în Albania și arborează pavilionul respectivului stat membru sau al Albaniei li se va acorda libertatea de a presta servicii de transport maritim pe teritoriul Albaniei în condițiile stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 3577/92.

În mod reciproc, proprietarilor de nave din Albania care operează nave ce sunt înmatriculate într-un stat membru al UE sau în Albania și arborează pavilionul respectivului stat membru sau al Albaniei li se va acorda libertatea de a presta servicii de transport maritim pe teritoriul oricărui stat membru al UE în condițiile stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 3577/92.

III. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport pe căile navigabile interioare

ARTICOLUL 1

- (1) Perioada de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Albania îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 din prezenta secțiune.

ARTICOLUL 2

(1) Până la sfârșitul perioadei de tranziție:

- (a) Albania aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație prevăzută în anexa I;
 - (b) Albania are dreptul să transporte călători sau mărfuri pe căile navigabile interioare, între un port al unui stat membru și un port sau o instalație maritimă a unui alt stat membru.
-

PROTOCOLUL II

DISPOZIȚII TRANZITORII ÎNTRE UNIUNEA EUROPEANĂ, PE DE O PARTE, ȘI BOSNIA ȘI HERȚEGOVINA, PE DE ALTĂ PARTE

I. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport feroviar

ARTICOLUL 1

- (1) Prima perioadă de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Bosnia și Herțegovina îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din prezenta secțiune.
- (2) A doua perioadă de tranziție se întinde de la sfârșitul primei perioade de tranziție până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Bosnia și Herțegovina îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din prezenta secțiune.
- (3) La sfârșitul primei perioade de tranziție, Bosnia și Herțegovina poate să solicite Comisiei Europene să i se evalueze progresul în conformitate cu articolul 40 din tratatul principal, în vederea trecerii directe la integrarea pieței, în conformitate cu articolul 11 din tratatul principal.

ARTICOLUL 2

- (1) Până la sfârșitul primei perioade de tranziție, Bosnia și Herțegovina:
 - (a) va fi pus în aplicare întreaga legislație din domeniul transporturilor feroviare, după cum se prevede în anexa I;
 - (b) va fi făcut suficiente progrese în aplicarea normelor referitoare la ajutoarele de stat și concurență incluse într-un acord menționat la articolul 17 din tratatul principal sau în anexa III, după caz.
- (2) Până la sfârșitul celei de-a doua perioade de tranziție, Bosnia și Herțegovina aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație din domeniul feroviar și normele referitoare la ajutoarele de stat și la concurență menționate la alineatul (1).

ARTICOLUL 3

- (1) În pofida articolului 1 alineatul (1) din tratatul principal:
 - (a) în timpul primei perioade de tranziție, întreprinderilor feroviare cărora li s-a acordat licență în Bosnia și Herțegovina li se acordă acces la infrastructura feroviară din Bosnia și Herțegovina;
 - (b) în timpul celei de-a doua perioade de tranziție, întreprinderilor feroviare cărora li s-a acordat licență în Bosnia și Herțegovina li se permite exercitarea drepturilor de trafic prevăzute în legislația feroviară menționată în anexa I, în infrastructura feroviară a oricărei alte părți din sud-estul Europei.

II. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport maritim

ARTICOLUL 1

- (1) Prima perioadă de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Bosnia și Herțegovina îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din prezenta secțiune.
- (2) A doua perioadă de tranziție se întinde de la sfârșitul primei perioade de tranziție până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Bosnia și Herțegovina îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din prezenta secțiune.

ARTICOLUL 2

(1) Până la sfârșitul primei perioade de tranziție:

- (a) Bosnia și Herțegovina va fi pus în aplicare întreaga legislație maritimă, astfel cum se prevede în anexa I, cu excepția Regulamentului (CEE) nr. 3577/92;
- (b) resortisanții Bosniei și Herțegovinei și companiile de transport maritim stabilite în Bosnia și Herțegovina se bucură de dreptul de a transporta călători sau mărfuri pe mare între oricare port al unui stat membru și oricare port sau instalație marină a unui alt stat membru sau a unei țări care nu este stat membru al Uniunii Europene. Aceeași dispoziție se aplică resortisanților Bosniei și Herțegovinei stabiliți în afara Bosniei și Herțegovinei și companiilor maritime stabilite în afara Bosniei și Herțegovinei și controlate de resortisanți ai Bosniei și Herțegovinei, în cazul în care navele lor sunt înmatriculate în Bosnia și Herțegovina în conformitate cu legislația acesteia.

În mod reciproc, proprietarii de nave din Uniune au dreptul de a transporta călători sau mărfuri pe mare între oricare port sau instalație marină a unui stat membru și Bosnia și Herțegovina și oricare port sau instalație marină a unei țări care nu este stat membru al Uniunii Europene și Bosnia și Herțegovina. Aceeași dispoziție se aplică resortisanților statelor membre ale UE stabiliți în afara Uniunii Europene și companiilor maritime stabilite în afara Uniunii Europene și controlate de resortisanți ai un stat membru al UE, în cazul în care navele lor sunt înmatriculate în respectivul stat membru al UE în conformitate cu legislația acestuia.

(2) Până la sfârșitul celei de-a doua perioade de tranziție:

- (a) Bosnia și Herțegovina aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație prevăzută în anexa I;
- (b) proprietarilor de nave din Uniune care operează nave înmatriculate într-un stat membru al UE sau în Bosnia și Herțegovina și care arborează pavilionul respectivului stat membru sau al Bosniei și Herțegovinei li se va acorda libertatea de a presta servicii de transport maritim pe teritoriul Bosniei și Herțegovinei în condițiile stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 3577/92.

În mod reciproc, proprietarilor de nave din Bosnia și Herțegovina care operează nave înmatriculate într-un stat membru al UE sau în Bosnia și Herțegovina și care arborează pavilionul respectivului stat membru al UE sau al Bosniei și Herțegovinei li se va acorda libertatea de a presta servicii de transport maritim pe teritoriul oricărui stat membru în condițiile stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 3577/92.

III. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport pe căile navigabile interioare

ARTICOLUL 1

- (1) Perioada de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Bosnia și Herțegovina îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 din prezenta secțiune.

ARTICOLUL 2

(1) Până la sfârșitul perioadei de tranziție:

- (a) Bosnia și Herțegovina aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație prevăzută în anexa I;
 - (b) Bosnia și Herțegovina are dreptul să transporte călători sau mărfuri pe căile navigabile interioare, între un port al unui stat membru și un port sau o instalație maritimă a unui alt stat membru.
-

PROTOCOLUL III

DISPOZIȚII TRANZITORII ÎNTRE UNIUNEA EUROPEANĂ, PE DE O PARTE, ȘI FOSTA REPUBLICĂ IUGOSLAVĂ A MACEDONIEI, PE DE ALTĂ PARTE

I. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport feroviar

ARTICOLUL 1

- (1) Prima perioadă de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că fosta Republică iugoslavă a Macedoniei îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din prezenta secțiune.
- (2) A doua perioadă de tranziție se întinde de la sfârșitul primei perioade de tranziție până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că fosta Republică iugoslavă a Macedoniei îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din prezenta secțiune.
- (3) La sfârșitul primei perioade de tranziție, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei poate să solicite Comisiei Europene să i se evalueze progresul în conformitate cu articolul 40 din tratatul principal, în vederea trecerii directe la integrarea pieței, în conformitate cu articolul 11 din tratatul principal.

ARTICOLUL 2

- (1) Până la sfârșitul primei perioade de tranziție, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei:
 - (a) va fi pus în aplicare întreaga legislație din domeniul transporturilor feroviare, după cum se prevede în anexa I;
 - (b) va fi făcut suficiente progrese în aplicarea normelor referitoare la ajutoarele de stat și concurență incluse într-un acord menționat la articolul 17 din tratatul principal sau în anexa III, după caz.
- (2) Până la sfârșitul celei de-a doua perioade de tranziție, fosta Republică iugoslavă a Macedoniei aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație din domeniul feroviar și normele referitoare la ajutoarele de stat și la concurență menționate la alineatul (1).

ARTICOLUL 3

- (1) În pofida articolului 1 alineatul (1) din tratatul principal:
 - (a) În timpul primei perioade de tranziție, întreprinderilor feroviare cărora li s-a acordat licență în fosta Republică iugoslavă a Macedoniei li se acordă acces la infrastructura feroviară din fosta Republică iugoslavă a Macedoniei;
 - (b) În timpul celei de-a doua perioade de tranziție, întreprinderilor feroviare cărora li s-a acordat licență în fosta Republică iugoslavă a Macedoniei li se permite exercitarea drepturilor de trafic prevăzute în legislația feroviară menționată în anexa I, în infrastructura feroviară a oricărei alte părți din sud-estul Europei.

II. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport maritim

ARTICOLUL 1

- (1) Prima perioadă de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că fosta Republică iugoslavă a Macedoniei îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din prezenta secțiune.
- (2) A doua perioadă de tranziție se întinde de la sfârșitul primei perioade de tranziție până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că fosta Republică iugoslavă a Macedoniei îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din prezenta secțiune.

ARTICOLUL 2

(1) Până la sfârșitul primei perioade de tranziție:

- (a) Fosta Republică iugoslavă a Macedoniei va fi pus în aplicare întreaga legislație maritimă menționată în anexa I, cu excepția Regulamentului (CEE) nr. 3577/92;
- (b) resortisanții fostei Republici iugoslave a Macedoniei și companiile de transport maritim stabilite în fosta Republică iugoslavă a Macedoniei se bucură de dreptul de a transporta călători sau mărfuri pe mare între oricare port al unui stat membru al UE și oricare port sau instalație marină a unui alt stat membru al UE sau a unei țări care nu este stat membru al Uniunii Europene. Aceeași dispoziție se aplică resortisanților fostei Republici iugoslave a Macedoniei stabiliți în afara fostei Republici iugoslave a Macedoniei și companiilor maritime stabilite în afara fostei Republici iugoslave a Macedoniei și controlate de resortisanți ai fostei Republici iugoslave a Macedoniei, în cazul în care navele lor sunt înmatriculate în fosta Republică iugoslavă a Macedoniei în conformitate cu legislația acesteia.

În mod reciproc, proprietarii de nave din Uniune au dreptul de a transporta călători sau mărfuri pe mare între oricare port sau instalație marină a unui stat membru al UE și fosta Republică iugoslavă a Macedoniei și oricare port sau instalație marină a unei țări care nu este stat membru al Uniunii Europene și fosta Republică iugoslavă a Macedoniei. Aceeași dispoziție se aplică resortisanților statelor membre ale UE stabiliți în afara Uniunii Europene și companiilor maritime stabilite în afara Uniunii Europene și controlate de resortisanți ai un stat membru al UE, în cazul în care navele lor sunt înmatriculate în respectivul stat membru al UE în conformitate cu legislația acestuia.

(2) Până la sfârșitul celei de-a doua perioade de tranziție:

- (a) Fosta Republică iugoslavă a Macedoniei aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație prevăzută în anexa I;
- (b) proprietarilor de nave din Uniune care operează nave înmatriculate într-un stat membru al UE sau în fosta Republică iugoslavă a Macedoniei și care arborează pavilionul respectivului stat membru sau al fostei Republici iugoslave a Macedoniei li se va acorda libertatea de a presta servicii de transport maritim pe teritoriul fostei Republici iugoslave a Macedoniei în condițiile stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 3577/92.

În mod reciproc, proprietarilor de nave din fosta Republică iugoslavă a Macedoniei care operează nave înmatriculate într-un stat membru al UE sau în fosta Republică iugoslavă a Macedoniei și care arborează pavilionul respectivului stat membru sau al fostei Republici iugoslave a Macedoniei li se va acorda libertatea de a presta servicii de transport maritim pe teritoriul oricărui stat membru, în condițiile stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 3577/92.

III. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport pe căile navigabile interioare

ARTICOLUL 1

- (1) Perioada de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că fosta Republică iugoslavă a Macedoniei îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 din prezenta secțiune.

ARTICOLUL 2

Până la sfârșitul perioadei de tranziție:

- (a) Fosta Republică iugoslavă a Macedoniei aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație prevăzută în anexa I;
 - (b) Fosta Republică iugoslavă a Macedoniei are dreptul să transporte călători sau mărfuri pe căile navigabile interioare, între un port al unui stat membru și un port sau o instalație maritimă a unui alt stat membru.
-

PROTOCOLUL IV

DISPOZIȚII TRANZITORII ÎNTRE UNIUNEA EUROPEANĂ, PE DE O PARTE, ȘI KOSOVO *, PE DE ALTĂ PARTE

I. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport feroviar

ARTICOLUL 1

- (1) Prima perioadă de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Kosovo îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din prezenta secțiune.
- (2) A doua perioadă de tranziție se întinde de la sfârșitul primei perioade de tranziție până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Kosovo îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din prezenta secțiune.
- (3) La sfârșitul primei perioade de tranziție, Kosovo poate să solicite Comisiei Europene să i se evalueze progresul în conformitate cu articolul 40 din tratatul principal, în vederea trecerii directe la integrarea pieței, în conformitate cu articolul 11 din tratatul principal.

ARTICOLUL 2

- (1) Până la sfârșitul primei perioade de tranziție, Kosovo:
 - (a) va fi pus în aplicare întreaga legislație din domeniul transporturilor feroviare menționată în anexa I;
 - (b) va fi făcut suficiente progrese în aplicarea normelor referitoare la ajutoarele de stat și concurență incluse într-un acord menționat la articolul 17 din tratatul principal sau în anexa III, după caz.
- (2) Până la sfârșitul celei de-a doua perioade de tranziție, Kosovo aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație din domeniul feroviar și normele referitoare la ajutoarele de stat și la concurență menționate la alineatul (1).

ARTICOLUL 3

- (1) În pofida articolului 1 alineatul (1) din tratatul principal:
 - (a) în timpul primei perioade de tranziție, întreprinderilor feroviare cărora li s-a acordat licență în Kosovo li se acordă acces la infrastructura feroviară din Kosovo;
 - (b) în timpul celei de-a doua perioade de tranziție, întreprinderilor feroviare cărora li s-a acordat licență în Kosovo li se permite exercitarea drepturilor de trafic prevăzute în legislația feroviară menționată în anexa I, în infrastructura feroviară a oricărei alte părți din sud-estul Europei.

II. Condiții referitoare la transportul rutier

Uniunea Europeană și Kosovo sunt de acord că, în pofida articolului 61 alineatul (1) din Acordul de stabilizare și de asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Kosovo *, pe de altă parte ⁽¹⁾, capitolul III din acest acord, care vizează traficul de tranzit, se va aplica în continuare și după intrarea în vigoare a Tratatului de instituire a Comunității transporturilor.

III. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport maritim

ARTICOLUL 1

- (1) Prima perioadă de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Kosovo îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din prezenta secțiune.
- (2) A doua perioadă de tranziție se întinde de la sfârșitul primei perioade de tranziție până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Kosovo îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din prezenta secțiune.

* Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

⁽¹⁾ JO UE L 71, 16.3.2016, p. 3.

ARTICOLUL 2

(1) Până la sfârșitul primei perioade de tranziție:

- (a) Kosovo va fi pus în aplicare întreaga legislație maritimă menționată în anexa I, cu excepția Regulamentului (CEE) nr. 3577/92;
- (b) resortisanții din Kosovo și companiile de transport maritim stabilite în Kosovo se bucură de dreptul de a transporta călători sau mărfuri pe mare între oricare port al unui stat membru al UE și oricare port sau instalație marină a unui alt stat membru al UE sau a unei țări care nu este stat membru al Uniunii Europene. Aceeași dispoziție se aplică, de asemenea, resortisanților din Kosovo stabiliți în afara Kosovo și companiilor maritime stabilite în afara Kosovo și controlate de resortisanți din Kosovo, în cazul în care navele lor sunt înmatriculate în Kosovo în conformitate cu legislația acestuia.

În mod reciproc, proprietarii de nave din Uniune au dreptul de a transporta călători sau mărfuri pe mare între oricare port sau instalație marină a unui stat membru al UE și Kosovo și oricare port sau instalație marină a unei țări care nu este stat membru al Uniunii Europene și Kosovo. Aceeași dispoziție se aplică resortisanților statelor membre ale UE stabiliți în afara Uniunii Europene și companiilor maritime stabilite în afara Uniunii Europene și controlate de resortisanți ai un stat membru al UE, în cazul în care navele lor sunt înmatriculate în respectivul stat membru al UE în conformitate cu legislația acestuia.

(2) Până la sfârșitul celei de-a doua perioade de tranziție:

- (a) Kosovo aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație prevăzută în anexa I;
- (b) proprietarilor de nave din Uniune care operează nave înmatriculate într-un stat membru al UE sau în Kosovo și care arborează pavilionul respectivului stat membru sau al Kosovo li se va acorda libertatea de a presta servicii de transport maritim pe teritoriul Kosovo în condițiile stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 3577/92.

În mod reciproc, proprietarilor de nave din Kosovo care operează nave înmatriculate într-un stat membru al UE sau în Kosovo și care arborează pavilionul respectivului stat membru sau al Kosovo li se va acorda libertatea de a presta servicii de transport maritim pe teritoriul oricărui stat membru al UE în condițiile stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 3577/92.

IV. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport pe căile navigabile interioare

ARTICOLUL 1

- (1) Perioada de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Kosovo îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 din prezenta secțiune.

ARTICOLUL 2

Până la sfârșitul perioadei de tranziție:

- (a) Kosovo aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație prevăzută în anexa I;
 - (b) Kosovo are dreptul să transporte călători sau mărfuri pe căile navigabile interioare, între un port al unui stat membru și un port sau o instalație maritimă a unui alt stat membru al UE.
-

PROTOCOLUL V

DISPOZIȚII TRANZITORII ÎNTRE UNIUNEA EUROPEANĂ, PE DE O PARTE, ȘI MUNTENEGRU, PE DE ALTĂ PARTE

I. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport feroviar

ARTICOLUL 1

- (1) Prima perioadă de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Muntenegru îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din prezenta secțiune.
- (2) A doua perioadă de tranziție se întinde de la sfârșitul primei perioade de tranziție până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Muntenegru îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din prezenta secțiune.
- (3) La sfârșitul primei perioade de tranziție, Muntenegru poate să solicite Comisiei Europene să i se evalueze progresul în conformitate cu articolul 40 din tratatul principal, în vederea trecerii directe la integrarea pieței, în conformitate cu articolul 11 din tratatul principal.

ARTICOLUL 2

- (1) Până la sfârșitul primei perioade de tranziție, Muntenegru:
 - (a) va fi pus în aplicare întreaga legislație din domeniul transporturilor feroviare menționată în anexa I;
 - (b) va fi făcut suficiente progrese în aplicarea normelor referitoare la ajutoarele de stat și concurență incluse într-un acord menționat la articolul 17 din tratatul principal sau în anexa III, după caz.
- (2) Până la sfârșitul celei de-a doua perioade de tranziție, Muntenegru aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație din domeniul feroviar și normele referitoare la ajutoarele de stat și la concurență menționate la alineatul (1).

ARTICOLUL 3

- (1) În pofida articolului 1 alineatul (1) din tratatul principal:
 - (a) în timpul primei perioade de tranziție, întreprinderilor feroviare cărora li s-a acordat licență în Muntenegru li se acordă acces la infrastructura feroviară din Muntenegru;
 - (b) în timpul celei de-a doua perioade de tranziție, întreprinderilor feroviare cărora li s-a acordat licență în Muntenegru li se permite exercitarea drepturilor de trafic prevăzute în legislația feroviară menționată în anexa I, în infrastructura feroviară a oricărei alte părți din sud-estul Europei.

II. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport maritim

ARTICOLUL 1

- (1) Prima perioadă de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Muntenegru îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din prezenta secțiune.
- (2) A doua perioadă de tranziție se întinde de la sfârșitul primei perioade de tranziție până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Muntenegru îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din prezenta secțiune.

ARTICOLUL 2

(1) Până la sfârșitul primei perioade de tranziție:

- (a) Muntenegru va fi pus în aplicare întreaga legislație maritimă menționată în anexa I, cu excepția Regulamentului (CEE) nr. 3577/92;
- (b) resortisanții Muntenegrului și companiile de transport maritim stabilite în Muntenegru se bucură de dreptul de a transporta călători sau mărfuri pe mare între oricare port al unui stat membru al UE și oricare port sau instalație marină a unui alt stat membru al UE sau a unei țări care nu este stat membru al Uniunii Europene. Aceeași dispoziție se aplică, de asemenea, resortisanților Muntenegrului stabiliți în afara Muntenegrului și companiilor maritime stabilite în afara Muntenegrului și controlate de resortisanți ai Muntenegrului, în cazul în care navele lor sunt înmatriculate în Muntenegru, în conformitate cu legislația acestuia.

În mod reciproc, proprietarii de nave din Uniune și au dreptul de a transporta călători sau mărfuri pe mare între oricare port sau instalație marină a unui stat membru al UE și Muntenegru și oricare port sau instalație marină a unei țări care nu este stat membru al Uniunii Europene și Muntenegru. Aceeași dispoziție se aplică resortisanților statelor membre ale UE stabiliți în afara Uniunii Europene și companiilor maritime stabilite în afara Uniunii Europene și controlate de resortisanți ai un stat membru al UE, în cazul în care navele lor sunt înmatriculate în respectivul stat membru al UE în conformitate cu legislația acestuia.

(2) Până la sfârșitul celei de-a doua perioade de tranziție:

- (a) Muntenegru aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație prevăzută în anexa I;
- (b) proprietarilor de nave din Uniune care operează nave înmatriculate într-un stat membru al UE sau în Muntenegru și care arborează pavilionul respectivului stat membru sau al Muntenegrului li se va acorda libertatea de a presta servicii de transport maritim pe teritoriul Muntenegrului în condițiile stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 3577/92.

În mod reciproc, proprietarilor de nave din Muntenegru care operează nave înmatriculate într-un stat membru al UE sau în Muntenegru și care arborează pavilionul respectivului stat membru sau al Muntenegrului li se va acorda libertatea de a presta servicii de transport maritim pe teritoriul oricărui stat membru al UE în condițiile stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 3577/92.

III. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport pe căile navigabile interioare

ARTICOLUL 1

- (1) Perioada de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Muntenegru îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 din prezenta secțiune.

ARTICOLUL 2

Până la sfârșitul perioadei de tranziție:

- (a) Muntenegru aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație prevăzută în anexa I;
 - (b) Muntenegru are dreptul să transporte călători sau mărfuri pe căile navigabile interioare, între un port al unui stat membru și un port sau o instalație maritimă a unui alt stat membru al UE.
-

PROTOCOLUL VI

DISPOZIȚII TRANZITORII ÎNTRE UNIUNEA EUROPEANĂ, PE DE O PARTE, ȘI REPUBLICA SERBIA, PE DE ALTĂ PARTE

I. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport feroviar

ARTICOLUL 1

- (1) Prima perioadă de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei verificări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Republica Serbia, denumită în continuare „Serbia” îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din prezenta secțiune.
- (2) A doua perioadă de tranziție se întinde de la sfârșitul primei perioade de tranziție până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Serbia îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din prezenta secțiune.
- (3) La sfârșitul primei perioade de tranziție, Serbia poate să solicite Comisiei Europene să i se evalueze progresul în conformitate cu articolul 40 din tratatul principal, în vederea trecerii directe la integrarea pieței, în conformitate cu articolul 11 din tratatul principal.

ARTICOLUL 2

- (1) Până la sfârșitul primei perioade de tranziție, Serbia:
 - (a) va fi pus în aplicare întreaga legislație din domeniul transporturilor feroviare menționată în anexa I;
 - (b) va fi făcut suficiente progrese în aplicarea normelor referitoare la ajutoarele de stat și concurență incluse într-un acord menționat la articolul 17 din tratatul principal sau în anexa III, după caz.
- (2) Până la sfârșitul celei de-a doua perioade de tranziție, Serbia aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație din domeniul feroviar și normele referitoare la ajutoarele de stat și concurență menționate la alineatul (1).

ARTICOLUL 3

- (1) În pofida articolului 1 alineatul (1) din tratatul principal:
 - (a) în timpul primei perioade de tranziție, întreprinderilor feroviare cărora li s-a acordat licență în Serbia li se acordă acces la infrastructura feroviară din Serbia;
 - (b) în timpul celei de-a doua perioade de tranziție, întreprinderilor feroviare cărora li s-a acordat licență în Serbia li se permite exercitarea drepturilor de trafic prevăzute în legislația feroviară menționată în anexa I, în infrastructura feroviară a oricărei alte părți din sud-estul Europei.

II. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport maritim

ARTICOLUL 1

- (1) Prima perioadă de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Serbia îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din prezenta secțiune.
- (2) A doua perioadă de tranziție se întinde de la sfârșitul primei perioade de tranziție până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Serbia îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din prezenta secțiune.

ARTICOLUL 2

(1) Până la sfârșitul primei perioade de tranziție:

- (a) Serbia va fi pus în aplicare întreaga legislație maritimă menționată în anexa I, cu excepția Regulamentului (CEE) nr. 3577/92;
- (b) resortisanții Serbiei și companiile de transport maritim stabilite în Serbia se bucură de dreptul de a transporta călători sau mărfuri pe mare între oricare port al unui stat membru al UE și oricare port sau instalație marină a unui alt stat membru al UE sau a unei țări care nu este stat membru al Uniunii Europene. Aceeași dispoziție se aplică, de asemenea, resortisanților Serbiei stabiliți în afara Serbiei și companiilor maritime stabilite în afara Serbiei și controlate de resortisanți ai Serbiei, în cazul în care navele lor sunt înmatriculate în Serbia, în conformitate cu legislația acesteia.

În mod reciproc, proprietarii de nave din Uniune au dreptul de a transporta călători sau mărfuri pe mare între oricare port sau instalație marină a unui stat membru al UE și Serbia și oricare port sau instalație marină a unei țări care nu este stat membru al Uniunii Europene și Serbia. Aceeași dispoziție se aplică resortisanților statelor membre ale UE stabiliți în afara Uniunii Europene și companiilor maritime stabilite în afara Uniunii Europene și controlate de resortisanți ai un stat membru, în cazul în care navele lor sunt înmatriculate în respectivul stat membru al UE în conformitate cu legislația acestuia.

(2) Până la sfârșitul celei de-a doua perioade de tranziție:

- (a) Serbia aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație prevăzută în anexa I;
- (b) proprietarilor de nave din Uniune care operează nave înmatriculate într-un stat membru sau în Serbia și care arborează pavilionul respectivului stat membru sau al Serbiei li se va acorda libertatea de a presta servicii de transport maritim pe teritoriul Serbiei, în condițiile stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 3577/92.

În mod reciproc, proprietarilor de nave din Serbia care operează nave înmatriculate într-un stat membru sau în Serbia și care arborează pavilionul respectivului stat membru sau al Serbiei li se va acorda libertatea de a presta servicii de transport maritim pe teritoriul oricărui stat membru, în condițiile stabilite de Regulamentul (CEE) nr. 3577/92.

III. Condiții referitoare la tranziția sistemului de transport pe căile navigabile interioare

ARTICOLUL 1

- (1) Perioada de tranziție se întinde de la data intrării în vigoare a prezentului tratat până în momentul în care, în urma unei evaluări efectuate de Comisia Europeană în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 din tratatul principal, se dovedește că Serbia îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 2 din prezenta secțiune.

ARTICOLUL 2

Până la sfârșitul perioadei de tranziție:

- (a) Serbia aplică prezentul tratat, inclusiv întreaga legislație prevăzută în anexa I;
 - (b) Serbia are dreptul să transporte călători sau mărfuri pe căile navigabile interioare, între un port al unui stat membru și un port sau o instalație maritimă a unui alt stat membru al UE.
-